

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

23. huhtikuuta 2018

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2018/C 142/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2018/C 142/02	Asia C-64/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 27.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supremo Tribunal Administrativo – Portugali) – Associação Sindical dos Juízes Portugueses v. Tribunal de Contas (Ennakkoratkaisupyyntö — SEU 19 artiklan 1 kohta — Muutoksenhakukeinot — Tehokas oikeussuoja — Tuomioistuinten riippumattomuus — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla — Palkkojen alentaminen kansallisessa julkishallinnossa — Julkisen talouden säästötoimenpiteet)	2
2018/C 142/03	Asia C-266/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 27.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, Western Sahara Campaign UK:n hakemuksesta v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs ja Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välinen kalastuskumppanuussopimus — Pöytäkirja kyseisessä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta — Sopimuksen ja pöytäkirjan tekemistä koskevat toimet — Pöytäkirjassa vahvistettujen kalastusmahdollisuuksien jakamisesta jäsenvaltioiden kesken annetut asetukset — Tuomioistuimen toimivalta — Tulkinta — Pätevyys SEU 3 artiklan 5 kohdan ja kansainvälisen oikeuden kannalta tarkasteltuna — Mainitun sopimuksen ja mainitun pöytäkirjan soveltaminen Länsi-Saharan alueeseen ja sen lähivesiin)	3

2018/C 142/04	Asia C-297/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel București – Romania) – Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) v. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2006/123/EY — Palvelut sisämarkkinoilla — Kansallinen säännöstö, jossa annetaan ainoastaan eläinlääkäreille oikeus biologisten ja antiparasiittisten valmisteiden sekä eläinlääkkeiden vähittäismyyntiin ja käyttämiseen — Sijoittautumisvapaus — Vaatimus siitä, että eläinlääkkeiden vähittäismyyntiä harjoittavien laitosten pääoman on oltava yksinomaan eläinlääkäreiden omistuksessa — Kansanterveyden suojele — Oikeasuhteisuus)	4
2018/C 142/05	Asia C-301/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.2.2018 – Valittajana Euroopan komissio ja muuna osapuolena Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Muutoksenhaku — Kauppapolitiikka — Polkumyynti — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan aurinkopaneeleissa käytettävän lasin tuonti — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohta — Markkinatalouskohtelu — 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan kolmannessa luettelakohdassa tarkoitettu aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä peräisin olevien merkittävien vääristymien käsite — Veroedut)	4
2018/C 142/06	Asia C-307/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Naczelny Sąd Administracyjny – Puola) – Stanisław Pieńkowski v. Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisävero — 131 artikla — 146 artiklan 1 kohdan b alakohta — 147 artikla — Maastaviennin vapautukset — 273 artikla — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa vapautuksen edellytykseksi asetetaan joko vähintään tietynsuuruisen liikevaihdon toteuttaminen tai sopimuksen tekeminen sellaisen toimijan kanssa, joka on oikeutettu palauttamaan arvonlisäveroja matkustajille)	5
2018/C 142/07	Asia C-387/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Liettua) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos v. Nidera BV (Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — 183 artikla — Arvonlisäveron ylijäämän palauttaminen — Palautuksen myöhästyminen — Maksettavaksi kuuluvien viivästyskorkojen määrä kansallisen oikeuden nojalla — Tämän määrän alentaminen verovelvollisesta riippumattomista syistä — Sallittavuus — Verotuksen neutraalisuus — Oikeusvarmuus)	6
2018/C 142/08	Yhdistetyt asiat C-412/16 P ja C-413/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 1.3.2018 – Valittajana Ice Mountain Ibiza SL ja muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkkien ocean beach club ibiza ja ocean ibiza rekisteröimiseksi EU-tavaramerkeiksi — Aiemmat kansalliset kuviomerkit OC ocean club ja OC ocean club Ibiza — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaara)	6
2018/C 142/09	Asia C-418/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2018 – Valittajana mobile.de GmbH, aiemmin mobile.international GmbH sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Rezon OOD (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 15 artiklan 1 kohta — 57 artiklan 2 ja 3 kohta — 64 artikla — 76 artiklan 2 kohta — Asetus (EY) N:o 2868/95 — 22 säännön 2 kohta — 40 säännön 6 kohta — Mitättömyysmenettely — Aikaisempaan kansalliseen tavaramerkkiin perustuvat mitättömyysvaatimukset — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Näyttö — Vaatimusten hylkääminen — Uusien todisteiden huomioon ottaminen Euroopan unionin teollisoikeuksien virastossa (EUIPO) — EUIPO:n mitättömyysosaston päätösten kumoaminen — Asian palauttaminen — Seuraukset)	7
2018/C 142/10	Asia C-518/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – ”ZPT” AD v. Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad ja Natsionalna agentsia za prihodite (Ennakkoratkaisupyyntö — Valtiontuki — Asetus (EY) N:o 1998/2006 — SEUT 35 artikla — Veroedun muodossa annettu vähämerkityksinen tuki — Kansallinen lainsäädäntö, jolla evätään veroedut investoinneilta vientituotteiden valmistamiseen)	7

2018/C 142/11	Yhdistetyt asiat C-523/16 ja C-536/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Tribunale amministrativo regionale per il Lazio – Italia) – MA.T.I. SUD SpA v. Società Centostazioni SpA (C-523/16) ja Duemme SGR SpA v. Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16) (Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — 51 artikla — Tarjousten korjaaminen — Direktiivi 2004/17/EY — Tarjousten selvittäminen — Kansallinen lainsäädäntö, jossa tarjoajien toteuttaman asiakirjojen korjaamisen edellytykseksi asetetaan rahamääräisen seuraamuksen maksaminen — Julkisia hankintoja koskevat periaatteet — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Suhteellisuusperiaate)	8
2018/C 142/12	Asia C-558/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 1.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kammergericht Berlin – Saksa) – asia, jonka on pannut vireille Doris Margret Lisette Mahnkopf (Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue — Asetus (EU) N:o 650/2012 — Perimys ja eurooppalainen perintötodistus — Soveltamisala — Mahdollisuus ilmoittaa eloonjääneen puolison perintöosuus eurooppalaisessa perintötodistuksessa) .	9
2018/C 142/13	Asia C-577/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Berlin – Saksa) – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH v. Saksan valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa — Direktiivi 2003/87/EY — Soveltamisala — 2 artiklan 1 kohta — Liite I — Päästöoikeuksien kaupan järjestelmän alaisuuteen kuuluvat toiminnot — Polymeerien tuottaminen — Ulkopuolisen laitoksen toimittaman lämmön käyttö — Päästöoikeuksien maksutonta jakamista koskeva hakemus — Päästökauppakausi 2013–2020)	9
2018/C 142/14	Asia C-672/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugali) – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Arvonlisäverodirektiivi — Kiinteän omaisuuden vuokrauksen vapautus arvonlisäverosta — Verovelvollisella oleva valintaoikeus — Täytäntöönpano jäsenvaltioissa — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Verovelvollisen verollisiin liiketoimiin tarkoitettu käyttö — Alun perin tehdyn vähennyksen oikaiseminen — Oikaisemisen sulkeminen pois)	10
2018/C 142/15	Asia C-3/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Unkari) – Sporting Odds Ltd v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása (Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — SEUT 56 artikla — SEU 4 artiklan 3 kohta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Rajoitukset — Onnenpelit — Kansallinen säännöstö — Valtio järjestää tietyntyyppisiä onnenpelejä — Yksinoikeus — Muunlaisia pelimuotoja koskeva konsessiojärjestelmä — Lupavaatimus — Hallinnollinen seuraamus)	11
2018/C 142/16	Asia C-9/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – asia, jonka on pannut vireille Maria Tirkkonen (Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — Maatilojen neuvontapalveluja koskevaan julkiseen hankintaan liittyvä sopimuksentekomenettely — Kysymys siitä, onko kyseessä julkista hankintaa koskeva sopimus — Palvelujen hankintaa koskeva järjestelmä, jossa palveluntarjoajaksi hyväksytään kaikki ennakolta asetetut edellytykset täyttävät talouden toimijat — Järjestelmä, joka ei ole myöhemmin avoin muille talouden toimijoille)	12
2018/C 142/17	Asia C-46/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesarbeitsgericht Bremen – Saksa) – Hubertus John v. Freie Hansestadt Bremen (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus — Perättäiset määräaikaiset työ sopimukset — 5 lausekkeen 1 kohta — Toimenpiteet määräaikaisten sopimusten väärinkäytön ehkäisemiseksi — Direktiivi 2000/78/EY — 6 artiklan 1 kohta — Ikään perustuva syrjinnän kieltö — Kansallinen lainsäädäntö, jossa annetaan mahdollisuus lykätä työ sopimuksen päättymistä työntekijän saavuttaessa tavanomaisen eläkeiän pelkästään siksi, että työntekijällä on oikeus vanhuuseläkkeeseen)	13

2018/C 142/18	Asia C-76/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 1.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Înalta Curte de Casație și Justiție – Romania) – SC Petrotel-Lukoil SA ja Maria Magdalena Georgescu v. Ministerul Economiei, Ministerul Energiei ja Ministerul Finanțelor Publice (Ennakkoratkaisupyyntö — Tulleja vaikutukseltaan vastaava maksu — SEUT 30 artikla — Sisäinen maksu — SEUT 110 artikla — Maasta vietäviin öljytuotteisiin sovellettava maksu — Se, ettei maksua vyörytetä kuluttajalle — Se, että verovelvollinen vastaa maksun aiheuttamasta rasituksesta — Verovelvollisen maksamien summien palauttaminen)	13
2018/C 142/19	Asia C-117/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale amministrativo regionale per le Marche – Italia) – Comune di Castelbellino v. Regione Marche ym. (Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 2011/92/EU — 4 artiklan 2 ja 3 kohta sekä liitteet I – III — Ympäristövaikutusten arviointi — Lupa suorittaa töitä biokaasusta saatavan sähköenergian tuotantolaitoksessa tutkimatta ensin tarvetta tehdä ympäristövaikutusten arviointi — Kumoaminen — Luvan legalisointi jälkeenpäin kansallisen oikeuden uusien säännösten nojalla tutkimatta ensin tarvetta tehdä ympäristövaikutusten arviointi)	14
2018/C 142/20	Asia C-289/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tartu Maakohus – Viro) – Collect Inkasso OÜ ym. v. Rain Aint ym. (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 805/2004 — Riitauttamattomia vaatimuksia koskeva eurooppalainen täytäntöönpanoperuste — Eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistamisen edellytykset — Riitauttamattomia vaatimuksia koskeville menettelyille asetetut vähimmäisvaatimukset — Velallisen oikeudet — Sen elimen osoitteen mainitsematta jättäminen, jossa vaatimus voidaan riitauttaa tai jolle ratkaisua koskeva valitus voidaan toimittaa)	15
2018/C 142/21	Asia C-119/17: Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 22.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Sibiu – Romania) – Liviu Petru Lupean ja Oana Andreea Lupean v. SC OTP BAAK Nyrt., OTP BANK SA:n välityksellä ja tämä Sucursala SIBIU:n välityksellä ja SC OTP BAAK Nyrt., OTP BANK SA:n välityksellä (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Kuluttajansuoja — Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — 3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 5 artikla — Sopimusehtojen kohtuuttomuuden arvioiminen — Ulkomaan valuutassa tehty luottosopimus — Kokonaan kuluttajan vastuulla oleva valuuttariski — Osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välinen huomattava epätasapaino — Luottosopimuksen pääkohde)	16
2018/C 142/22	Asia C-126/17: Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 22.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Fővárosi Törvényszék – Unkari) – ERSTE Bank Hungary Zrt v. Orsolya Czako (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Kuluttajansuoja — Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — 4 artiklan 2 kohta, 5 artikla ja 6 artiklan 1 kohta — Sopimuksen pääkohteen määrittämistä koskevat ehdot — Ulkomaan valuutassa tehty luottosopimus — Käsitteen ”laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi” ulottuvuus — Osin tai kokonaan pätemätön sopimus)	17
2018/C 142/23	Yhdistetyt asiat C-142/17 ja C-143/17: Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 7.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Manuela Maturi ym. v. Fondazione Teatro dell’Opera di Roma, ja Fondazione Teatro dell’Opera di Roma v. Manuela Maturi ym. (C-142/17), sekä Catia Passeri v. Fondazione Teatro dell’Opera di Roma (C-143/17) (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Sosiaalipolitiikka — Miesten ja naisten yhdenvertainen kohtelu työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa — Direktiivi 2006/54/EY — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään eläkeiän saavuttaneiden esittävän taiteen työntekijöiden väliaikaisesta mahdollisuudesta pysyä työssä eläkeoikeudelle aikaisemmin vahvistettuun ikään asti, joka on 47 vuotta naisille ja 52 vuotta miehille)	18
2018/C 142/24	Asia C-233/17 P: Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 22.2.2018 – Valittajana GX ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Henkilöstö — Avoin kilpailu EPSO/AD/248/13 — Päätös olla merkitsemättä kantajan nimeä varallaololuetteloon)	18

2018/C 142/25	Asia C-336/17 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 8.2.2018 – Valittajina HB ym. ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Toimielimiä koskeva oikeus — Eurooppalainen kansalaisaloite Ethics for Animals and Kids — Irrallaan tavattujen eläinten suojelu — Aikuisiin ja lapsiin kohdistuvat psykologiset vaikutukset — Aloitetta ei rekisteröidä, koska se ylittää selvästi Euroopan komission toimivallan kyseisellä alalla — Asetus (EU) N:o 211/2011 — 4 artiklan 2 kohdan b alakohta — 4 artiklan 3 kohta)	19
2018/C 142/26	Asia C-529/17 P: Valitus, jonka Isabel Martín Osete on tehnyt 5.9.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-427/16, Martín Osete v. EUIPO, 29.6.2017 antamasta tuomiosta	19
2018/C 142/27	Asia C-693/17 P: Valitus, jonka BMB sp. z o.o. on tehnyt 10.12.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-695/15, BMB sp. z o.o. v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, 3.10.2017 antamasta tuomiosta	20
2018/C 142/28	Asia C-701/17 P: Valitus, jonka Vassil Monev Valkov on tehnyt 24.10.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-558/17, Valkov v. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ja Bulgarian tasavallan ylin tuomioistuin, 27.9.2017 antamasta määräyksestä	21
2018/C 142/29	Asia C-7/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 3.1.2018 – Modesto Jardón Lama v. Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social	21
2018/C 142/30	Asia C-10/18 P: Valitus, jonka Marine Harvest ASA on tehnyt 5.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-704/14, Marine Harvest ASA v. Euroopan komissio, 26.10.2017 antamasta tuomiosta	22
2018/C 142/31	Asia C-13/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 8.1.2018 – Sole-Mizo Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2018/C 142/32	Asia C-29/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 17.1.2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. v. FOGASA, José David Sánchez Iglesias ja Incatema, S.L.	24
2018/C 142/33	Asia C-30/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 17.1.2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. v. José Ramón Fiuza Asorey ja Incatema, S.L.	25
2018/C 142/34	Asia C-38/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Bari (Italia) on esittänyt 19.1.2018 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Massimo Gambino ja Shpetim Hyka	25
2018/C 142/35	Asia C-39/18 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 22.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-180/15, Icap ym. v. komissio, 10.11.2017 antamasta tuomiosta	26
2018/C 142/36	Asia C-41/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italia) on esittänyt 22.1.2018 – Meca Srl v. Comune di Napoli	27
2018/C 142/37	Asia C-44/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 24.1.2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. v. FOGASA, Jesus Valiño Lopez ja Incatema, S.L.	27
2018/C 142/38	Asia C-46/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 25.1.2018 – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl ym. v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Regione Veneto	28

2018/C 142/39	Asia C-47/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 26.1.2018 – Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad v. Stephan Riel selvittäjänä Alpine Bau GmbH:tä koskevassa maksukyvyyttömyysmenettelyssä	29
2018/C 142/40	Asia C-53/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 29.1.2018 – Antonio Pasquale Mastromartino v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	30
2018/C 142/41	Asia C-54/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) on esittänyt 29.1.2018 – Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus v. Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo ja Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo	31
2018/C 142/42	Asia C-60/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tallinna Ringkonnakohus (Viro) on esittänyt 31.1.2018 – AS Tallinna Vesi v. Keskkonnaamet	32
2018/C 142/43	Asia C-74/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 5.2.2018 – A Ltd	32
2018/C 142/44	Asia C-89/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 8.2.2018 – A v. Udlændinge- og Integrationsministeriet	33
2018/C 142/45	Asia C-91/18: Kanne 8.2.2018 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta	34
2018/C 142/46	Asia C-102/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Köln (Saksa) on esittänyt 13.2.2018 – Klaus Manuel Maria Brisch	35
2018/C 142/47	Asia C-116/18: Kanne 14.2.2018 – Euroopan komissio v. Romania	36
2018/C 142/48	Asia C-131/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 19.2.2018 – Vanessa Gambietz v. Erika Ziegler	36
2018/C 142/49	Asia C-144/18 P: Valitus, jonka River Kwai International Food Industry Co. Ltd on tehnyt 23.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-460/14, AETMD v. neuvosto, 14.12.2017 antamasta tuomiosta	37

Unionin yleinen tuomioistuin

2018/C 142/50	Asiat T-45/13 RENV ja T-587/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.3.2018 – Rose Vision v. komissio (Välityslauseke — Seitsemäs tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelma (2007 – 2013) — Hankkeita FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM ja SFERA koskevat tukisopimukset — Määräaika lopullisen tilintarkastuskertomuksen toimittamiselle — Tilintarkastukset, joissa todetaan hankkeiden toteuttamisen sääntöjenvastaisuudet — Maksujen keskeyttäminen — Tilintarkastusten luottamuksellisuus — Ilmoitettujen kustannusten tukikelpoisuus — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Maksettujen summien palauttaminen — Vahingot, jotka ovat aiheutuneet varhaisvaroitusjärjestelmään kirjaamisesta)	39
2018/C 142/51	Asia T-292/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.2.2018 – Vakakis kai Synergates v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Tutkittavaksi ottaminen — Menettelyn väärinkäyttö — Eturistiriita — Huolellisuusvelvoite — Mahdollisuuden menettäminen)	40
2018/C 142/52	Asia T-316/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.3.2018 – Puola v. komissio (EAKR — Kieltäytyminen antamasta taloudellista tukea suurhankkeessa — Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 40 artiklan ensimmäisen kohdan g alakohta — Julkista rahoitusosuutta koskevat perustelut — Asetuksen N:o 1083/2006 41 artiklan 2 kohta — Määräajan ylittäminen)	41

2018/C 142/53	Asia T-402/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.3.2018 – Puola v. komissio (EAKR — Kieltäytyminen taloudellisen tuen vahvistamisesta suurhankkeelle — Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan 1 kohta — Sen arviointi, edistääkö suurhanke toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamista — Asetuksen N:o 1083/2006 41 artiklan 2 kohta — Määräajan ylittyminen)	41
2018/C 142/54	Asia T-85/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.3.2018 – Shoe Branding Europe v. EUIPO – adidas (Kahden samansuuntaisen raidan sijainti kengässä) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kahdesta samansuuntaisesta raidasta kengässä koostuvan kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kolmesta samansuuntaisesta raidasta kengässä koostuva EU-kuviomerkki — Suhteellinen hylkäysperuste — Maineelle aiheutuva vahinko — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta))	42
2018/C 142/55	Asia T-140/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018 – Le Pen v. parlamentti (Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt — Parlamentin jäsenten avustajakorvaus — Perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperiminen — Pääsihteerin toimivalta — Todistustaakka — Perusteluvollisuus — Harkintavallan väärinkäyttö — Asiavirhe — Yhdenvertainen kohtelu)	42
2018/C 142/56	Asia T-438/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.3.2018 – Altunis v. EUIPO – Hotel Cipriani (CIPRIANI) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki CIPRIANI — Aiempi EU-sanamerkki HOTEL CIPRIANI — Aiemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 42 artiklan 2 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1011 47 artiklan 2 kohta) — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tuotteiden ja palvelujen samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	43
2018/C 142/57	Asia T-462/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.3.2018 – Portugali v. komissio (EMOTR — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Pinta-alatuki — Portugalille aiheutuneet kustannukset — Luottamuksensuoja — Asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 3 kohta — Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohta — Oikeasuhteisuus)	44
2018/C 142/58	Asia T-624/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018 – Gollnisch v. parlamentti (Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt — Parlamentin jäsenten avustajakorvaus — Perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperiminen — Pääsihteerin toimivalta — Electa una via — Puolustautumisoikeudet — Todistustaakka — Perusteluvollisuus — Perusteltu luottamus — Poliittiset oikeudet — Yhdenvertainen kohtelu — Harkintavallan väärinkäyttö — Parlamentin jäsenten riippumattomuus — Asiavirhe — Oikeasuhteisuus)	44
2018/C 142/59	Asia T-629/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.3.2018 – Shoe Branding Europe v. EUIPO (kahden samansuuntaisen raidan sijainti kengässä) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kahdesta samansuuntaisesta raidasta kengän ulkopinnalla koostuvan kuviomerkin rekisteröimiseksi Euroopan unionin tavaramerkiksi — Aikaisempi Euroopan unionin kuviomerkki, joka koostuu kolmesta samansuuntaisesta raidasta kengän ulkopinnalla — Suhteellinen hylkäysperuste — Maineelle aiheutuva vahinko — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta))	45
2018/C 142/60	Asia T-665/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.3.2018 – Cinkciarz.pl v. EUIPO (€\$) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin €\$ rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Kuvailevuus — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artikla))	46
2018/C 142/61	Asia T-764/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.2.2018 – Paulini v. EKP (Henkilöstö — EKP:n henkilöstö — Palkkaus — Vuosittainen palkan- ja bonuksen tarkistuskierros — Suuntaviivojen laillisuus — Laskentamenetelmä — Sairauslomien huomioon ottaminen — Henkilöstön edustajan tehtävien hoitamisen huomioon ottaminen — Syrjimättömyyden periaate)	46

2018/C 142/62	Asia T-843/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.2.2018 – dm-drogerie markt v. EUIPO – Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki Foto Paradies — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta))	47
2018/C 142/63	Asia T-855/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018 – Fertisac v. ECHA (REACH — Aineen rekisteröinnistä perittävä maksu — Pienille ja keskiuurille yrityksille myönnettävä maksunalennus — Yrityksen kokoa koskevan ilmoituksen tarkastaminen kemikaalivirastossa — Päätös hallinnollisen maksun määräämisestä — Suositus 2003/361/EY — Rahamääräisten enimmäismäärien ylittyminen — Sidosyrityksen käsite)	48
2018/C 142/64	Asia T-6/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018 – Equivalenza Manufactory v. EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin BLACK LABEL BY EQUIVALENZA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen kuviomerkki LABELL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	48
2018/C 142/65	Asia T-103/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.3.2018 – Recordati Orphan Drugs v. EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin NORMOSANG rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki NORMON — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 19 säännön 2 kohdan a alakohdan ii alakohta ja 20 säännön 1 kohta (joista on tullut delegoidun asetuksen (EU) 2017/1430 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta ja 8 artiklan 1 ja 7 kohta))	49
2018/C 142/66	Asia T-159/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.3.2018 – Claro Sol Cleaning v. EUIPO – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Claro Sol Facility Services desde 1972 rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki SOL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	50
2018/C 142/67	Asia T-230/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018 – Rstudio v. EUIPO – Embarcadero Technologies (RSTUDIO) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki RSTUDIO — Aiempi EU-sanamerkki ER/STUDIO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Aiemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 47 artiklan 2 ja 3 kohta))	50
2018/C 142/68	Asia T-35/18: Kanne 19.1.2018 – La Marchesiana v. EUIPO – Marchesi Angelo (MARCHESI)	51
2018/C 142/69	Asia T-41/18: Kanne 24.1.2018 – Autoridad Portuaria de Vigo v. komissio	52
2018/C 142/70	Asia T-64/18: Kanne 6.2.2018 – Alfamicro v. komissio	52
2018/C 142/71	Asia T-81/18: Kanne 9.2.2018 – Barata v. parlamentti	53
2018/C 142/72	Asia T-93/18: Kanne 19.2.2018 – International Skating Union v. komissio	55
2018/C 142/73	Asia T-95/18: Kanne 12.2.2018 – Gollnisch v. parlamentti	55
2018/C 142/74	Asia T-104/18: Kanne 22.2.2018 – Fundación Tecnalia Research & Innovation v. REA	57

2018/C 142/75	Asia T-106/18: Kanne 20.2.2018 – Laverana v. EUIPO – Agroecopark (VERA GREEN)	58
2018/C 142/76	Asia T-117/18: Kanne 20.2.2018 – Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (200 PANORAMICZ-NYCH)	58
2018/C 142/77	Asia T-118/18: Kanne 20.2.2018 – Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (300 PANORAMICZ-NYCH)	59
2018/C 142/78	Asia T-119/18: Kanne 20.2.2018 – Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (400 PANORAMICZ-NYCH)	60
2018/C 142/79	Asia T-120/18: Kanne 20.2.2018 – Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (500 PANORAMICZ-NYCH)	61
2018/C 142/80	Asia T-121/18: Kanne 20.2.2018 – Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (1000 PANORAMICZ-NYCH)	62
2018/C 142/81	Asia T-122/18: Kanne 27.2.2018 – Lidl Stiftung v. EUIPO – Shimano Europe (PRO)	63
2018/C 142/82	Asia T-123/18: Kanne 27.2.2018 – Bayer Intellectual Property v. EUIPO (Sydän)	64
2018/C 142/83	Asia T-126/18: Kanne 27.2.2018 – Van Haren Schoenen v. komisio	65
2018/C 142/84	Asia T-127/18: Kanne 28.2.2018 – Cortina ja FLA Europe v. komisio	66
2018/C 142/85	Asia T-133/18: Kanne 22.2.2018 – IQ Group Holdings Berhad v. EUIPO – Krinner Innovation (Lumiqs)	66
2018/C 142/86	Asia T-134/18: Kanne 1.3.2018 – Monster Energy v. EUIPO – Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)	67
2018/C 142/87	Asia T-139/18: Kanne 21.2.2018 – Avio SpA v. komisio	68
2018/C 142/88	Asia T-157/18: Kanne 28.2.2018 – Caprice Schuhproduktion v. komisio	69

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2018/C 142/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 134, 16.4.2018

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 123, 9.4.2018

EUVL C 112, 26.3.2018

EUVL C 104, 19.3.2018

EUVL C 94, 12.3.2018

EUVL C 83, 5.3.2018

EUVL C 72, 26.2.2018

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 27.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supremo Tribunal Administrativo – Portugali) – Associação Sindical dos Juizes Portugueses v. Tribunal de Contas

(Asia C-64/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEU 19 artiklan 1 kohta — Muutoksenhakekeinot — Tehokas oikeussuoja — Tuomioistuinten riippumattomuus — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla — Palkkojen alentaminen kansallisessa julkishallinnossa — Julkisen talouden säästötoimenpiteet)

(2018/C 142/02)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Associação Sindical dos Juizes Portugueses

Vastaaja: Tribunal de Contas

Tuomiolauselma

SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että tuomioistuinten riippumattomuuden periaate ei ole esteenä sille, että Tribunal de Contasin jäseniin sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia yleisiä palkkojen alentamistoimenpiteitä, jotka liittyvät talousarvion liiallisen alijäämän poistamisvaatimuksiin ja Euroopan unionin rahoitustukiohjelmaan.

⁽¹⁾ EUVL C 156, 2.5.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 27.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, Western Sahara Campaign UK:n hakemuksesta v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs ja Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Asia C-266/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välinen kalastuskumppanuussopimus — Pöytäkirja kyseisessä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta — Sopimuksen ja pöytäkirjan tekemistä koskevat toimet — Pöytäkirjassa vahvistettujen kalastusmahdollisuuksien jakamisesta jäsenvaltioiden kesken annetut asetukset — Tuomioistuimen toimivalta — Tulkinta — Pätevyys SEU 3 artiklan 5 kohdan ja kansainvälisen oikeuden kannalta tarkasteltuna — Mainitun sopimuksen ja mainitun pöytäkirjan soveltaminen Länsi-Saharan alueeseen ja sen lähivesiin)

(2018/C 142/03)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: The Queen, Western Sahara Campaign UK:n hakemuksesta

Vastaajat: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs ja Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Muu osapuoli: Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader)

Tuomiolauselmä

Koska Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välistä kalastuskumppanuussopimusta sekä Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välistä pöytäkirjaa Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta ei sovelleta Länsi-Saharan alueen lähivesiin, ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen tutkinnassa ei ole tullut esiin mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa kyseisen sopimuksen tekemisestä 22.5.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 764/2006, kyseisen pöytäkirjan tekemisestä 16.12.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/785/EU sekä mainitun pöytäkirjan mukaisten kalastusmahdollisuuksien jakamisesta 15.11.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1270/2013 pätevyyyteen SEU 3 artiklan 5 kohdan kannalta tarkasteltuna.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 18.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel București – Romania) – Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) v. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

(Asia C-297/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2006/123/EY — Palvelut sisämarkkinoilla — Kansallinen säännöstö, jossa annetaan ainoastaan eläinlääkäreille oikeus biologisten ja antiparasiittisten valmisteiden sekä eläinlääkkeiden vähittäismyyntiin ja käyttämiseen — Sijoittautumisvapaus — Vaatimus siitä, että eläinlääkkeiden vähittäismyyntiä harjoittavien laitosten pääoman on oltava yksinomaan eläinlääkäreiden omistuksessa — Kansanterveyden suojelu — Oikeasuhteisuus)

(2018/C 142/04)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)

Vastapuoli: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Tuomiolauselma

- 1) Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY 15 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään biologisten valmisteiden, erikoiskäyttöön tarkoitettujen antiparasiittisten valmisteiden ja eläinlääkkeiden vähittäismyyntiä ja käyttöä koskevasta eläinlääkäreiden yksinoikeudesta.
- 2) Direktiivin 2006/123 15 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa vaaditaan, että eläinlääkkeiden vähittäismyyntiä harjoittavien laitosten pääoma on yksinomaan yhden tai useamman eläinlääkäriin omistuksessa.

⁽¹⁾ EUVL C 314, 29.8.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.2.2018 – Valittajana Euroopan komissio ja muuna osapuolena Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

(Asia C-301/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kauppapolitiikka — Polkumyynti — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan aurinkopaneeleissa käytettävän lasin tuonti — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohta — Markkinatalouskohtelu — 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä peräisin olevien merkittävien vääristymien käsite — Veroedut)

(2018/C 142/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja T. Maxian Rusche)

Muu osapuoli: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (edustajat: Y. Melin ja V. Akritidis, avocats)

Väliintulija, joka tukee valittajan vaatimuksia: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (edustajat: A. Bochon, avocat, ja R. MacLean, solicitor)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 16.3.2016 antama tuomio Xinyi PV Products (Anhui) Holdings vastaan komissio (T-586/14, EU:T:2016:154) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiselle tuomioistuimelle.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 25.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Naczelny Sąd Administracyjny – Puola) – Stanisław Pieńkowski v. Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

(Asia C-307/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisävero — 131 artikla — 146 artiklan 1 kohdan b alakohta — 147 artikla — Maastaviennin vapautukset — 273 artikla — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa vapautuksen edellytykseksi asetetaan joko vähintään tietynsuuruisen liikevaihdon toteuttaminen tai sopimuksen tekeminen sellaisen toimijan kanssa, joka on oikeutettu palauttamaan arvonlisäveroja matkustajille)

(2018/C 142/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Stanisław Pieńkowski

Vastapuoli: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 131 artiklaa, 146 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sekä 147 ja 273 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tilanteessa, jossa on kyse matkustajien henkilökohtaisissa matkatavaroissa kuljetettavien tavaroiden luovuttamisesta vientiin, arvonlisäverovelvollisen myyjän edellytetään toteuttaneen vähintään tietynsuuruisen liikevaihdon edeltävänä verovuonna tai tehneen sopimuksen sellaisen toimijan kanssa, joka on oikeutettu palauttamaan arvonlisäveroja matkustajille, silloin, kun näiden edellytysten täyttämättä jättäminen johtaa siihen, että kyseinen luovutus jää lopullisesti vapauttamatta verosta.

⁽¹⁾ EUVL C 335, 12.9.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Liettua) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos v. Nidera BV

(Asia C-387/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — 183 artikla — Arvonlisäveron ylijäämän palauttaminen — Palautuksen myöhästyminen — Maksettavaksi kuuluvien viivästyskorkojen määrä kansallisen oikeuden nojalla — Tämän määrän alentaminen verovelvollisesta riippumattomista syistä — Sallittavuus — Verotuksen neutraalisuus — Oikeusvarmuus)

(2018/C 142/07)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vastapuoli: Nidera BV

Muu osapuoli: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklaa, luettuna yhdessä verotuksen neutraalisuuden periaatteen kanssa, on tulkittava siten, että se estää koron, joka kansallisen lainsäädännön mukaan on normaalisti maksettava, jos liikaa maksettua arvonlisäveroa ei palautettu määräajassa, alentamisen verovelvollisesta riippumattomista syistä, joita ovat muun muassa mainitun koron huomattavan määrän ja liikaa maksetun arvonlisäveron välinen suhde, ajanjakso, jona liikaa maksettua määrää ei palautettu, ja palauttamatta jättämisen syyt sekä verovelvolliselle tosiasiallisesti aiheutunut menetys.

⁽¹⁾ EUVL C 343, 19.9.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 1.3.2018 – Valittajana Ice Mountain Ibiza SL ja muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

(Yhdistetyt asiat C-412/16 P ja C-413/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkkien ocean beach club ibiza ja ocean ibiza rekisteröimiseksi EU-tavaramerkeiksi — Aiemmat kansalliset kuviomerkit OC ocean club ja OC ocean club Ibiza — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaara)

(2018/C 142/08)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Ice Mountain Ibiza SL (edustajat: J. L. Gracia Albero ja F. Miazetto, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: S. Palmero Cabezas ja D. Botis)

Tuomiolauselma

- 1) Valitukset hylätään.
- 2) Ice Mountain Ibiza SL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 46, 13.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2018 – Valittajana mobile.de GmbH, aiemmin mobile.international GmbH sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Rezon OOD

(Asia C-418/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 15 artiklan 1 kohta — 57 artiklan 2 ja 3 kohta — 64 artikla — 76 artiklan 2 kohta — Asetus (EY) N:o 2868/95 — 22 säännön 2 kohta — 40 säännön 6 kohta — Mitättömyysmenettely — Aikaisempaan kansalliseen tavaramerkkiin perustuvat mitättömyysvaatimukset — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Näyttö — Vaatimusten hylkääminen — Uusien todisteiden huomioon ottaminen Euroopan unionin teollisoikeuksien virastossa (EUIPO) — EUIPO:n mitättömyysosaston päätösten kumoaminen — Asian palauttaminen — Seuraukset)

(2018/C 142/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: mobile.de GmbH, aiemmin mobile.international GmbH

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Rezon OOD

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) mobile.de GmbH velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ja Rezon OOD:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 419, 14.11.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – ”ZPT” AD v. Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad ja Natsionalna agentsia za prihodite

(Asia C-518/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Valtiontuki — Asetus (EY) N:o 1998/2006 — SEUT 35 artikla — Veroedun muodossa annettu vähämerkityksinen tuki — Kansallinen lainsäädäntö, jolla evätään veroedut investoinneilta vientituotteiden valmistamiseen)

(2018/C 142/10)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski gradski sad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: "ZPT" AD

Vastaajat: Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad ja Natsionalna agentsia za prihodite

Tuomiolauselma

- 1) Kolmannen kysymyksen kolmannen osan tutkinnassa ei ole tullut esille mitään sellaista seikkaa, joka vaikuttaisi [SEUT 107 ja SEUT 108] artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 15.12.2006 annetun komission asetuksen N:o 1998/2006 1 artiklan 1 kohdan d alakohdan pätevyteen.
- 2) Asetuksen N:o 1998/2006 1 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisille kansallisen oikeuden säännöksille, joilla jätetään investoinnit vientiin liittyvään toimintaan käytettävään omaisuuteen vähämerkityksistä tukea merkitsevän veroedun ulkopuolelle.

(¹) EUVL C 462, 12.12.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Tribunale amministrativo regionale per il Lazio – Italia) – MA.T.I. SUD SpA v. Società Centostazioni SpA (C-523/16) ja Duemme SGR SpA v. Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

(Yhdistetyt asiat C-523/16 ja C-536/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — 51 artikla — Tarjousten korjaaminen — Direktiivi 2004/17/EY — Tarjousten selvittäminen — Kansallinen lainsäädäntö, jossa tarjoajien toteuttaman asiakirjojen korjaamisen edellytykseksi asetetaan rahamääräisen seuraamuksen maksaminen — Julkisia hankintoja koskevat periaatteet — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Suhteellisuusperiaate)

(2018/C 142/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantajat: MA.T.I. SUD SpA (C-523/16) ja Duemme SGR SpA C-536/16

Vastaajat: Società Centostazioni SpA (C-523/16) ja Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

Muu osapuoli asiassa C-523/16: China Taiping Insurance Co. Ltd

Tuomiolauselma

Unionin oikeutta ja erityisesti yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja avoimuusperiaatetta, joita tarkoitetaan julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 51 artiklaa, julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekemistä koskevia periaatteita kuten vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY 10 artiklassa ja direktiivin 2004/18 2 artiklassa, sekä suhteellisuusperiaatetta on tulkittava siten, että ne eivät lähtökohtaisesti ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa otetaan käyttöön asiakirjojen laatimisessa avustamista koskeva menettely, jota soveltaessaan hankintaviranomainen voi julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyn yhteydessä pyytää jokaista tarjoajaa, jonka tarjousta rasittavat kyseisessä säännöstössä tarkoitettut olennaiset sääntöjenvastaisuudet, korjaamaan tarjoustaan, kunhan kyseinen tarjoaja maksaa rahamääräisen seuraamuksen, mikäli tämän seuraamuksen määrä on suhteellisuusperiaatteen mukainen, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on määritettävä.

Sitä vastoin näitä samoja säännöksiä ja periaatteita on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa otetaan käyttöön asiakirjojen laatimisessa avustamista koskeva menettely, jota soveltaessaan hankintaviranomainen voi vaatia, että tarjoaja rahamääräisen seuraamuksen maksettuaan korjaa asiakirjan puuttumisen, jonka hankinta-asiakirjoja koskevien nimenomaisten säännösten mukaan on johdettava tarjoajan menettelystä poissulkemiseen, tai että tarjoaja poistaa tarjouksestaan sääntöjenvastaisuudet siten, että tehdyt korjaukset tai muutokset merkitsisivät uuden tarjouksen esittämistä.

⁽¹⁾ EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 1.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kammergericht Berlin – Saksa) – asia, jonka on pannut vireille Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Asia C-558/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue — Asetus (EU) N:o 650/2012 — Perimys ja eurooppalainen perintötodistus — Soveltamisala — Mahdollisuus ilmoittaa eloonjääneen puolison perintöosuus eurooppalaisessa perintötodistuksessa)

(2018/C 142/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kammergericht Berlin

Pääasian asianosainen

Doris Margret Lisette Mahnkopf

Muu osapuoli: Sven Mahnkopf

Tuomiolauselma

Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 650/2012 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluu pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännös, jonka mukaan toisen puolison kuollessa avioliiton aikainen varallisuusaseman muutos hyvitetään kiinteämääräisesti korottamalla eloonjääneen puolison perintöosuutta.

⁽¹⁾ EUVL C 30, 30.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Berlin – Saksa) – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH v. Saksan valtio

(Asia C-577/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa — Direktiivi 2003/87/EY — Soveltamisala — 2 artiklan 1 kohta — Liite I — Päästöoikeuksien kaupan järjestelmän alaisuuteen kuuluvat toiminnot — Polymeerien tuottaminen — Ulkopuolisen laitoksen toimittaman lämmön käyttö — Päästöoikeuksien maksutonta jakamista koskeva hakemus — Päästökauppakausi 2013–2020)

(2018/C 142/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Vastaaja: Saksan valtio

Tuomiolauselma

Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.4.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/29/EY, 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei pääasiassa kyseessä olevan kaltainen polymeerejä, etenkin polykarbonaattia, tuottava laitos, joka hankkii tässä tuotannossa tarvittavan lämmön ulkopuoliselta laitokselta, kuulu direktiivillä käyttöön otetun kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän soveltamisalaan, koska se ei aiheuta suoria hiilidioksidipäästöjä.

(¹) EUVL C 63, 27.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugali) – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-672/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Arvonlisäverodirektiivi — Kiinteän omaisuuden vuokrauksen vapautus arvonlisäverosta — Verovelvollisella oleva valintaoikeus — Täytäntöönpano jäsenvaltioissa — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Verovelvollisen verollisiin liiketoimiin tarkoitettu käyttö — Alun perin tehdyn vähennyksen oikaiseminen — Oikaisemisen sulkeminen pois)

(2018/C 142/14)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA

Vastaaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 167, 168, 184, 185 ja 187 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan alun perin vähennetty arvonlisävero on oikaistava siksi, että kiinteistöä, jonka osalta on käytetty oikeutta valita verottaminen ja joka on ollut tyhjiillään pidempään kuin kaksi vuotta, ei katsota enää käytettävän verovelvollisen verollisiin liiketoimiin, vaikka on osoitettu, että verovelvollinen on yrittänyt vuokrata kiinteistön kyseisenä aikana.

(¹) EUVL C 86, 20.3.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Unkari) – Sporting Odds Ltd v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Asia C-3/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — SEUT 56 artikla — SEU 4 artiklan 3 kohta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Rajoitukset — Onnenpelit — Kansallinen säännöstö — Valtio järjestää tiettyntyyppisiä onnenpelejä — Yksinoikeus — Muunlaisia pelimuotoja koskeva konsessiojärjestelmä — Lupavaatimus — Hallinnollinen seuraamus)

(2018/C 142/15)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Sporting Odds Ltd

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole lähtökohtaisesti esteenä onnenpelimarkkinoiden järjestämiselle kaksiosaisella järjestelmällä, jossa tiettyntyyppiset onnenpelit kuuluvat valtion monopoliin ja tietyt muut taas kuuluvat onnenpelien järjestämistä koskevaan konsessio- ja toimilupajärjestelmään, kun ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että palvelujen tarjoamisen vapautta rajoittavalla lainsäädännöllä todella tavoitellaan johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti kyseisen jäsenvaltion ilmoittamia päämääriä.
- 2) SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan verkossa pelattavien onnenpelien järjestämistä koskeva lupa voidaan myöntää yksinomaan kyseisessä valtiossa sijaitsevan kasinon toimintaa konsession perusteella harjoittaville onnenpelipalvelujen tarjoajille, kun kyseinen säännös ei ole tavoiteltujen päämäärien saavuttamisen välttämätön edellytys ja kun tällaisten tavoitteiden saavuttamiseksi on käytettävissä vähemmän rajoittavia keinoja.
- 3) SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle lainsäädännölle, jolla otetaan verkossa pelattavien onnenpelien järjestämistä varten käyttöön konsessio- ja toimilupajärjestelmä, kun kyseisessä lainsäädännössä on muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita toimijoita syrjiviä sääntöjä tai siinä säädetään säännöistä, jotka ovat syrjimättömiä mutta joita sovelletaan muuten kuin avoimesti tai jotka pannaan täytäntöön siten, että tiettyjen muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden tarjoajien osallistuminen estetään tai sitä vaikeutetaan.
- 4) SEUT 56 artiklaa ja SEU 4 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa ei säädetä SEUT 56 artiklassa tarkoitettua palvelujen tarjoamisen vapautta rajoittavien toimenpiteiden oikeasuhteisuuden arvioimisesta tuomioistuinten omasta aloitteesta vaan asetetaan selvitysvastuu oikeudenkäynnin asianosaisille.
- 5) SEUT 56 artiklaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että rajoittavan lainsäädännön käyttöön ottaneen jäsenvaltion on toimitettava selvitysaineisto, jolla osoitetaan sellaiset tavoitteet, joilla voidaan oikeuttaa EUT-sopimuksessa taatun perusvapauden rajoittaminen, ja tällaisen rajoituksen oikeasuhteisuus, ja kansallisten tuomioistuinten on voitava tehdä kaikki siitä, ettei selvitysaineistoa toimiteta, aiheutuvat päätelmät.

- 6) SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, ettei jäsenvaltion voida todeta jättäneen noudattamatta velvollisuuttaan oikeuttaa rajoittava toimenpide sillä perusteella, ettei se ole toimittanut arviointia mainitun toimenpiteen vaikutuksista silloin, kun rajoittava toimenpide sisällytettiin kansalliseen lainsäädäntöön tai kun kansallinen tuomioistuin tutkii tällaisen toimenpiteen.
- 7) SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle seuraamukselle, joka määrätään sellaisen kansallisen lainsäädännön rikkomisesta, jolla otetaan käyttöön onnenpelien järjestämistä koskeva konsessio- ja toimilupajärjestelmä, jos tällainen kansallinen lainsäädäntö osoittautuu kyseisen artiklan vastaiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 10.4.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – asia, jonka on pannut vireille Maria Tirkkonen

(Asia C-9/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — Maatilojen neuvontapalveluja koskevaan julkiseen hankintaan liittyvä sopimuksentekomenettely — Kysymys siitä, onko kyseessä julkista hankintaa koskeva sopimus — Palvelujen hankintaa koskeva järjestelmä, jossa palveluntarjoajaksi hyväksytään kaikki ennakolta asetetut edellytykset täyttävät talouden toimijat — Järjestelmä, joka ei ole myöhemmin avoin muille talouden toimijoille)

(2018/C 142/16)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosainen

Maria Tirkkonen

Muu osapuoli: Maaseutuvirasto

Tuomiolauselma

Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 1 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä direktiivissä tarkoitettuna julkista hankintaa koskevana sopimuksena ei ole pidettävä pääasiassa kyseessä olevan kaltaista maatilojen neuvontajärjestelmää, jossa julkinen yksikkö valitsee kaikki talouden toimijat, jotka täyttävät tarjouspyynnössä asetetut soveltuvuusvaatimukset ja jotka ovat suorittaneet hyväksyttävästi kyseisessä tarjouspyynnössä mainitun tentin, vaikka yhtään uutta toimijaa ei voida hyväksyä kyseisen järjestelmän rajattuna voimassaoloaikana.

⁽¹⁾ EUVL C 86, 20.3.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesarbeitsgericht Bremen – Saksa) – Hubertus John v. Freie Hansestadt Bremen

(Asia C-46/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus — Perättäiset määräaikaisten työsopimukset — 5 lausekkeen 1 kohta — Toimenpiteet määräaikaisten sopimusten väärinkäytön ehkäisemiseksi — Direktiivi 2000/78/EY — 6 artiklan 1 kohta — Ikään perustuva syrjinnän kielto — Kansallinen lainsäädäntö, jossa annetaan mahdollisuus lykätä työsopimuksen päättymistä työntekijän saavuttaessa tavanomaisen eläkeiän pelkästään siksi, että työntekijällä on oikeus vanhuuseläkkeeseen)

(2018/C 142/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesarbeitsgericht Bremen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Hubertus John

Vastapuoli: Freie Hansestadt Bremen

Tuomiolauselma

- 1) Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan työntekijän, joka on saavuttanut vanhuuseläkkeen saamiseksi edellytettävän lakisääteisen eläkeiän, työsuhteen päättymisen lykkääminen edellyttää työnantajan suostumusta tiettyä määräaika varten.
- 2) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa annetaan työsopimuksen osapuolille ilman muita edellytyksiä ajallisesti rajoittamaton mahdollisuus lykätä, mahdollisesti myös useita kertoja, työsuhteen sovittua päättymistä työntekijän saavuttaessa tavanomaisen eläkeiän työsuhteen aikana tehtävällä yhteisellä sopimuksella pelkästään siksi, että työntekijällä on tavanomaisen eläkeiän saavuttaessaan oikeus vanhuuseläkkeeseen.

⁽¹⁾ EUVL C 144, 8.5.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 1.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Înalta Curte de Casație și Justiție – Romania) – SC Petrotel-Lukoil SA ja Maria Magdalena Georgescu v. Ministerul Economiei, Ministerul Energiei ja Ministerul Finanțelor Publice

(Asia C-76/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tulleja vaikutukseltaan vastaava maksu — SEUT 30 artikla — Sisäinen maksu — SEUT 110 artikla — Maasta vietäviin öljytuotteisiin sovellettava maksu — Se, ettei maksua vyörytetä kuluttajalle — Se, että verovelvollinen vastaa maksun aiheuttamasta rasituksesta — Verovelvollisen maksamien summien palauttaminen)

(2018/C 142/18)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pääasian asianosaiset

Valittajat: SC Petrotel-Lukoil SA ja Maria Magdalena Georgescu

Vastapuolet: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei ja Ministerul Finanțelor Publice

Tuomiolauselma

Unionin oikeutta, erityisesti SEUT 30 artiklaa, on tulkittava siten, että verovelvollisen, joka on tosiasiallisesti vastannut mainitun artiklan vastaisen tullia vaikutukseltaan vastaavan maksun aiheuttamasta rasisuksesta, on voitava saada palautus tällaisina maksuina maksamistaan summista siinäkin tilanteessa, että kyseisen maksun maksumekanismi on suunniteltu kansallisessa lainsäädännössä siten, että maksu vyörytetään kuluttajalle.

(¹) EUVL C 151, 15.5.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale amministrativo regionale per le Marche – Italia) – Comune di Castellsellino v. Regione Marche ym.

(Asia C-117/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 2011/92/EU — 4 artiklan 2 ja 3 kohta sekä liitteet I – III — Ympäristövaikutusten arviointi — Lupa suorittaa töitä biokaasusta saatavan sähköenergian tuotantolaitoksessa tutkimatta ensin tarvetta tehdä ympäristövaikutusten arviointi — Kumoaminen — Luvan legalisointi jälkeenpäin kansallisen oikeuden uusien säännösten nojalla tutkimatta ensin tarvetta tehdä ympäristövaikutusten arviointi)

(2018/C 142/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale amministrativo regionale per le Marche

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Comune di Castellsellino

Vastapuolet: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P. F. Rete Elettrica Regionale ja Provincia di Ancona

Muu osapuoli: Società Agricola 4 C S.S.

Tuomiolauselma

Kun pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen, sähköenergian tuotantolaitoksen tehon nostamista koskevan hankkeen osalta ei ole tutkittu ensin tarvetta tehdä ympäristövaikutusten arviointi myöhemmin tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU kanssa tältä osin yhteensopivuuksien todettujen kansallisten säännösten nojalla, unionin oikeus edellyttää, että jäsenvaltiot poistavat tämän rikkomisen lainvastaiset seuraukset, eikä se ole esteenä sille, että toimivaltaiset viranomaiset aloittavat kyseisen laitoksen osalta mainitun hankkeen toteuttamisen jälkeen uuden tutkintamenettelyn, jotta sen yhteensopivuus kyseisen direktiivin vaatimusten kanssa tarkastetaan ja siitä tehdään mahdollisesti ympäristövaikutusten arviointi, kunhan kansallisissa säännöissä, joissa legalisointi sallitaan, ei tarjota asianomaisille tilaisuutta kiertää unionin oikeuden sääntöjä tai vapautua niiden soveltamisesta. Myös hankkeen toteuttamisen jälkeen aiheutuneet ympäristövaikutukset on otettava huomioon. Kyseiset viranomaiset voivat katsoa niiden kansallisten säännösten nojalla, jotka ovat voimassa silloin, kun niitä pyydetään ottamaan asiaan kantaa, ettei tällaista ympäristövaikutusten arviointia ole tehtävä, jos kyseiset säännökset ovat mainitun direktiivin kanssa yhteensopivia.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 10.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 28.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tartu Maakohus – Viro) – Collect Inkasso OÜ ym. v. Rain Aint ym.

(Asia C-289/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 805/2004 — Riitauttamattomia vaatimuksia koskeva eurooppalainen täytäntöönpanoperuste — Eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistamisen edellytykset — Riitauttamattomia vaatimuksia koskeville menettelyille asetetut vähimmäisvaatimukset — Velallisen oikeudet — Sen elimen osoitteen mainitsematta jättäminen, jossa vaatimus voidaan riitauttaa tai jolle ratkaisua koskeva valitus voidaan toimittaa)

(2018/C 142/20)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tartu Maakohus

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ ja Bigbank AS

Vastaajat: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor ja Artjom Konjarov

Tuomiolauselma

Riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 805/2004 17 artiklan a alakohtaa ja 18 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että tuomioistuimen ratkaisua, joka on annettu ilman, että velalliselle on annettu tiedoksi sen tuomioistuimen osoitetta, jolle vastaus on lähetettävä, jonka istuntoon on saavuttava tai jolle valitus kyseisestä ratkaisusta voidaan – tarvittaessa – toimittaa, ei voida vahvistaa eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi.

⁽¹⁾ EUVL C 249, 31.7.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 22.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Sibiu – Romania) – Liviu Petru Lupean ja Oana Andreea Lupean v. SC OTP BAAK Nyrt., OTP BANK SA:n välityksellä ja tämä Sucursala SIBIUn välityksellä ja SC OTP BAAK Nyrt., OTP BANK SA:n välityksellä

(Asia C-119/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Kuluttajansuoja — Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — 3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 5 artikla — Sopimusehtojen kohtuuttomuuden arvioiminen — Ulkomaan valuutassa tehty luottosopimus — Kokonaan kuluttajan vastuulla oleva valuuttariski — Osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välinen huomattava epätasapaino — Luottosopimuksen pääkohde)

(2018/C 142/21)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Sibiu

Asianosaiset

Kantajat: Liviu Petru Lupean ja Oana Andreea Lupean

Vastaajat: SC OTP BAAK Nyrt., OTP BANK SA:n välityksellä ja tämä Sucursala SIBIUn välityksellä ja SC OTP BAAK Nyrt., OTP BANK SA:n välityksellä

Määräysosa

- 1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava niin, että mainitussa säännöksessä tarkoitetun ”sopimuksen pääkohteen” käsitteen alaan on katsottava kuuluvan sellaisen elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan väliseen ulkomaan valuutassa tehtyyn luottosopimukseen, josta ei ole neuvoteltu erikseen, sisällytetyn sopimusehdon, jollaisesta on kyse pääasiassa ja jonka mukaan mainittu luotto on maksettava takaisin kyseisessä samassa valuutassa, koska mainitulla ehdolla vahvistetaan kyseiselle sopimukselle olennainen suoritus.
- 2) Direktiivin 93/13 3–5 artiklaa on tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin voi pitää kohtuuttomana pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa luottosopimuksessa olevaa ehtoa, josta seuraa, että koko valuuttariski siirretään lainanottajalle ja jota ei ole laadittu läpinäkyvästi siten, että lainanottaja ei kykene edes selkein ja ymmärrettävin perustein arvioimaan mainitun sopimuksen tekemisen taloudellisia seurauksia, tutkiessaan sitä silloin, kun todetaan, että vilpittömän mielen vaatimuksesta huolimatta mainitusta ehdosta syntyy kuluttajan haitaksi merkittävä epätasapaino sopimuksesta sen osapuolille johtuvissa oikeuksissa ja velvollisuuksissa. Tältä osin kansallisen tuomioistuimen on arvioitava kaikki pääasian olosuhteet huomioon ottaen ja erityisesti ottaen huomioon muun muassa elinkeinonharjoittajan asiantuntemus ja tietämys mahdollisista valuuttakurssien vaihteluista ja ulkomaan valuutassa määritellyn lainan myöntämiseen liittyvistä riskeistä ensinnäkin sitä, että vilpittömän mielen vaatimusta ei ehkä ole noudatettu, ja toiseksi sitä, onko kyseessä mahdollisesti huomattava epätasapaino direktiivin 93/13 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

⁽¹⁾ EUVL C 178, 6.6.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 22.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Fővárosi Törvényszék – Unkari) – ERSTE Bank Hungary Zrt v. Orsolya Czakó

(Asia C-126/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Kuluttajansuoja — Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — 4 artiklan 2 kohta, 5 artikla ja 6 artiklan 1 kohta — Sopimuksen pääkohteen määrittämistä koskevat ehdot — Ulkomaan valuutassa tehty luottosopimus — Käsitteen ”laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi” ulottuvuus — Osin tai kokonaan pätemätön sopimus)

(2018/C 142/22)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Törvényszék

Asianosaiset

Valittaja: ERSTE Bank Hungary Zrt

Vastapuoli: Orsolya Czakó

Määräysosa

- 1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 2 kohtaa ja 5 artiklaa on tulkittava niin, että silloin, kun kuluttajan käyttöön asetettava rahamäärä, joka on ilmaistu ulkomaan valuutassa tilin valuuttana ja joka on määritelty suhteessa maksuvaluuttaan, on selvästi ilmoitettu, kuluttajan ja pankin välisen jäsenvaltiossa tehdyn luottosopimuksen ehdot täyttävät kyseisissä säännöksissä asetetun vaatimuksen, jonka mukaan sopimusehdot on laadittava selkeästi ja ymmärrettävästi. Siltä osin kuin mainitun rahamäärän määrittäminen riippuu kyseisen varojen vapauttamispäivänä voimassa olevasta valuuttakurssista, mainittu vaatimus edellyttää, että tosiasiallisesti lainatun rahamäärän laskentamenetelmä ja sovellettava valuuttakurssi ovat läpinäkyviä, jotta tavanomaisesti valistuneen ja kohtuullisen tarkkaavaisen ja huolellisen keskivertokuluttajan on mahdollista arvioida selkein ja ymmärrettävin perustein kyseisestä sopimuksesta hänelle aiheutuvat taloudelliset seuraukset, joihin muun muassa kuuluu hänen ottamansa lainan kokonaiskustannus.
- 2) Direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava niin, että siinä tapauksessa, että kansallinen tuomioistuin katsoo, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset kuluttajan ja pankin välisen luottosopimuksen ehdot ovat kohtuuttomia, mainittu säännös ei ole esteenä sille, että kyseinen tuomioistuin julistaa koko sopimuksen pätemättömäksi, jos sopimus ei voi jäädä voimaan sen jälkeen, kun kyseiset ehdot on kumottu.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 10.7.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 7.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Manuela Maturi ym. v. Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, ja Fondazione Teatro dell'Opera di Roma v. Manuela Maturi ym. (C-142/17), sekä Catia Passeri v. Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

(Yhdistetyt asiat C-142/17 ja C-143/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Sosiaalipolitiikka — Miesten ja naisten yhdenvertainen kohtelu työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa — Direktiivi 2006/54/EY — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään eläkeiän saavuttaneiden esittävän taiteen työntekijöiden väliaikaisesta mahdollisuudesta pysyä työssä eläkeoikeudelle aikaisemmin vahvistettuun ikään asti, joka on 47 vuotta naisille ja 52 vuotta miehille)

(2018/C 142/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Asianosaiset

Valittajat: Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini ja Loredana Barbanera sekä Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-142/17), ja Catia Passeri (C-143/17)

Vastapuolet: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma sekä Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Luca Troiano ja Mauro Murri (C-142/17), ja Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

Määräysosa

Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY 14 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että 30.4.2010 annetun asetuksen nro 64, joka muunnettiin 29.6.2010 annetuksi laiksi nro 100, sellaisena kuin kyseinen asetusta oli voimassa pääasioiden tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, 3 §:n 7 momenttiin sisältyvän kaltainen kansallinen säännöstö – jonka mukaan tanssijoina palveluksessa olevilla työntekijöillä, jotka ovat saavuttaneet kyseisessä säännöstössä 45 vuodeksi niin naisille kuin miehillekin vahvistetun eläkkeelle siirtymisen iän, on mahdollisuus käyttää kahden vuoden siirtymäkauden ajan valintaoikeutta, jonka perusteella he voivat jatkaa työskentelyään aiemmin voimassa olleen säännösten mukaiseen työssä pysymisen ikärajaan saakka, joka oli 47 vuotta naisille ja 52 vuotta miehille – merkitsee mainitussa direktiivissä kiellettyä sukupuoleen perustuvaa välitöntä syrjintää.

⁽¹⁾ EUVL C 249, 31.7.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 22.2.2018 – Valittajana GX ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-233/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Henkilöstö — Avoin kilpailu EPSO/AD/248/13 — Päätös olla merkitsemättä kantajan nimeä varallaololuetteloon)

(2018/C 142/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: GX (edustaja: G.-M. Enache, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara ja P. Mihaylova)

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) GX vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 10.7.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 8.2.2018 – Valittajina HB ym. ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-336/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Toimielimiä koskeva oikeus — Eurooppalainen kansalaisaloite Ethics for Animals and Kids — Irrallaan tavattujen eläinten suojelu — Aikuisiin ja lapsiin kohdistuvat psykologiset vaikutukset — Aloitetta ei rekisteröidä, koska se ylittää selvästi Euroopan komission toimivallan kyseisellä alalla — Asetus (EU) N:o 211/2011 — 4 artiklan 2 kohdan b alakohta — 4 artiklan 3 kohta)

(2018/C 142/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: HB, Robert Coates Smith, Hans Joachim Richter, Carmen Arsene, Magdalena Anna Kuropatwinska, Christos Yiapanis ja Nathalie Louise Klinge (edustaja: P. Brockmann, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamies: H. Krämer)

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) HB, Robert Coates Smith, Hans Joachim Richter, Carmen Arsene, Magdalena Anna Kuropatwinska, Christos Yiapanis, Nathalie Louise Klinge ja Euroopan komissio vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 283, 28.8.2017.

Valitus, jonka Isabel Martín Osete on tehnyt 5.9.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-427/16, Martín Osete v. EUIPO, 29.6.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-529/17 P)

(2018/C 142/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Isabel Martín Osete (edustaja: V. Wellens, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 22.2.2018 antamallaan määräyksellä jättänyt valituksen tutkimatta.

Valitus, jonka BMB sp. z o.o. on tehnyt 10.12.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-695/15, BMB sp. z o.o. v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, 3.10.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-693/17 P)

(2018/C 142/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: BMB sp. z o.o. (edustaja: K. Czubkowski, radca prawny)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, Ferrero SpA

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 3.9.2017 asiassa T-695/15 antaman tuomion, joka on annettu valittajalle tiedoksi 11.10.2017, ja
- kumoamaan EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan asiassa R 1150/2012-3 8.9.2012 tekemän päätöksen.

Toissijaisesti unionin tuomioistuimen on valittajan mukaan kumottava tuomio ja palautettava asia unionin yleiseen tuomioistuimeen, mikäli asia ei ole ratkaisukelpoinen unionin tuomioistuimessa.

Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan unionin tuomioistuimen on myös

- veloitettava Ferrero Spa ja EUIPO korvaamaan nyt käsiteltävästä muutoksenhausta aiheutuvat kulut ja
- veloitettava Ferrero Spa ja EUIPO korvaamaan valittajalle unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut sekä
- veloitettava Ferrero Spa korvaamaan kyseisestä päätöksestä EUIPO:n käsittelyssä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi valittaja tukeutuu kahteen valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste perustuu siihen, että yhteisömallista 12.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 ⁽¹⁾ 25 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on rikottu, koska on tehty oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe:

- i. siltä osin kuin aiemman tavaramerkin graafinen esitys on sisällytetty riidanalaiseen malliin
- ii. siltä osin kuin aiempi tavaramerkki ja riidanalainen malli ovat erittäin samankaltaisia ja
- iii. siltä osin kuin valituslautakunta ei ole tehnyt virhettä, kun se on katsonut, että aiemman tavaramerkin ja riidanalaisen mallin välillä oli sekaannusvaara.

Toinen valitusperuste perustuu siihen, että yhteisömallista 12.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on rikottu ja hyvää hallintoa ja luottamuksensuojaa koskevia yleisiä periaatteita on loukattu sen vuoksi, että näkemyksessä, jonka mukaan valituslautakunnan viittauksessa asetuksen N:o 207/2009 ⁽²⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaan päätöksen 33 kohdassa on kyse pelkästä muotovirheestä, jolla ei ole ollut ratkaisevaa vaikutusta asian lopputuleman kannalta, ja jonka mukaan kansallista oikeuskäytäntöä sekaannusvaaran arviointia koskevista soveltamissäännöistä ei ole tarpeen ottaa huomioon, on oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe.

⁽¹⁾ EYVL 2002, L 3, s. 1.

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Valitus, jonka Vassil Monev Valkov on tehnyt 24.10.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-558/17, Valkov v. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ja Bulgarian tasavallan ylin tuomioistuin, 27.9.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-701/17 P)

(2018/C 142/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Vassil Monev Valkov (edustaja: K. Mladenova, advokat)

Muut osapuolet: Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ja Bulgarian tasavallan ylin tuomioistuin

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on 22.2.2018 antamallaan määräyksellä jättänyt valituksen tutkimatta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 3.1.2018 – Modesto Jardón Lama v. Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social

(Asia C-7/18)

(2018/C 142/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Modesto Jardón Lama

Vastapuolet: Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 48 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa asetetaan varhaiseläkkeen myöntämisen edellytykseksi se, että saatavan eläkkeen määrä on suurempi kuin vähimmäiseläkkeen, jota kyseiselle henkilölle olisi mainitun lainsäädännön perusteella maksettava, kun "saatavalla eläkkeellä" tulkitaan tarkoitettavan ainoastaan toimivaltaisen jäsenvaltion (tässä tapauksessa Espanjan) sosiaaliturvajärjestelmästä maksettavaa tosiasiallista eläkettä ilman, että siihen sisällytettäisiin myös kyseisen henkilön toisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmästä maksettavana etuutena saama tosiasiallinen eläke?

Valitus, jonka Marine Harvest ASA on tehnyt 5.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-704/14, Marine Harvest ASA v. Euroopan komissio, 26.10.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-10/18 P)

(2018/C 142/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Marine Harvest ASA (edustaja: R. Subiotto, QC)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- Kumoo unionin yleisen tuomioistuimen tuomion kokonaan tai osittain
- Kumoo 23.7.2014 tehdyn komission päätöksen tai toissijaisesti kumoo päätöksellä valittajalle määrätty sakot, tai vielä toissijaisemmin alentaa päätöksellä valittajalle määrättyjen sakkojen määrää
- Velvoittaa komission korvaamaan valittajalle unionin yleisessä tuomioistuimessa ja nyt käytävässä menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- Määrää muista asianmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen

1. Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole soveltanut asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohtaa tähän asiaan.
 - a. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkitessaan yhden keskittymän käsitettä, kun se on erityisesti jättänyt huomiotta sulautuma-asetuksen johdanto-osan 20 perustelukappaleen perusteena unionin lainsäätäjän tarkoitukselle katsoa yhdeksi keskittymäksi kaikki toimet, jotka ovat "läheisesti yhteydessä toisiinsa".
 - b. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkitessaan sulautuma-asetuksen 7 artiklan 2 kohdan tarkoitusta
2. Toisessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen määrittäessään kaksi sakkoa samasta toiminnasta.
 - a. Tuomio on ne bis in idem -periaatteen vastainen, koska siinä on määrätty kaksi kertaa sakko Marine Harvestille Malekin 48,5 prosentin omistussuuden ostamisesta; 10 miljoonaa euroa sulautuma-asetuksen 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ennen ilmoittamista toteutetun yrityskeskittymän vuoksi (kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan väitetty rikkominen) ja 10 miljoonaa euroa sulautuma-asetuksen 14 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla ennen hyväksymistä toteutetun yrityskeskittymän vuoksi (kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan väitetty rikkominen).

- b. Toissijaisesti tuomiolla loukataan hyvitysperiaatetta, koska siinä ei toista seuraamusta määritettäessä ole otettu huomioon ensimmäistä seuraamusta.
- c. Vielä toissijaisemmin tuomiossa on tehty oikeudellinen virhe, koska siinä ei ole sovellettu kilpailusääntöjen rikkomisten kilpailusääntöjä koskevaa periaatetta: sulautuma-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoittamisvelvollisuuden väitetty rikkominen merkitsee erityisempää rikkomista, joka näin ollen kattaa asetuksen 7 artiklan 1 kohdan rikkomisen, joka merkitsee yleisempää rikkomista.

⁽¹⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 ("EY:n sulautuma-asetus") (EUVL 2004, L 24, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
8.1.2018 – Sole-Mizo Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Asia C-13/18)

(2018/C 142/31)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Sole-Mizo Zrt.

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko unionin oikeussääntöjen, kuten yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) säännösten (erityisesti sen 183 artiklan) ja vastaavuus-, tehokkuus- sekä suhteellisuuseriaatteen mukaisesti katsoa sellainen jäsenvaltion käytäntö, jossa sovellettavia viivästyskorkosäännöksiä tarkasteltaessa lähdetään siitä, että kansallinen veroviranomainen ei ole syyllistynyt lain rikkomiseen (laiminlyöntiin), eli se ei ole viivästynyt sen arvonlisäveron (Unkarin kansallisissa säännöksissä liikevaihtovero) osuuden osalta, jota ei voitu vaatia palautettavaksi ja joka kohdistuu verovelvollisten maksamatta jääneisiin hankintoihin, koska kansallisen viranomaisen päätöksentekohetkellä voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö oli [unionin] oikeuden vastaista, ja siinä vahvistettujen vaatimusten unionin oikeuden vastaisuus todettiin unionin tuomioistuimessa vasta myöhemmin?
- 2) Voidaanko unionin oikeussääntöjen, kuten arvonlisäverodirektiivin säännösten (erityisesti sen 183 artiklan) ja vastaavuus-, tehokkuus- sekä suhteellisuuseriaatteen mukaisesti katsoa sellainen jäsenvaltion käytäntö, jossa sovellettavia viivästyskorkosäännöksiä tarkasteltaessa toisistaan erotetaan tilanne, jossa kansallinen veroviranomainen jättää veron palauttamatta kyseisellä hetkellä voimassa olevan, [unionin] oikeuden vastaisia säännöksiä sisältävän kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja tilanne, jossa tämä tapahtui voimassa olevia kansallisia säännöksiä rikkomalla, ja jossa niiden korkojen määrän osalta, jotka ovat kertyneet arvonlisäverolle, jonka palauttamista ei voitu vaatia kohtuullisen määräajan kuluessa sellaisen kansallisen oikeuden mukaisen vaatimuksen vuoksi, joka oli todettu unionin tuomioistuimessa unionin oikeuden vastaiseksi, erotellaan kaksi ajanjaksoa niin, että

— ensimmäisellä jaksolla – [unionin] oikeuden vastainen [kansallinen] lainsäädäntö oli vielä voimassa, minkä vuoksi Unkarin veroviranomaiset eivät syyllistyneet lain rikkomiseen, kun ne eivät suostuneet kohtuullisessa määräajassa palauttamaan laskuun sisältyvää arvonlisäveroa – verovelvollisella oli oikeus vain keskuspankin peruskorkoa vastaavaan korkoon, kun taas

— toisella jaksolla ensimmäiseltä jaksolta kertyneistä viivästyskoroista pitää maksaa – jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä muutoin viivästymistilanteissa sovellettava – korko, joka vastaa keskuspankin peruskorkoa kaksinkertaisena?

- 3) Onko arvonlisäverodirektiivin 183 artiklaa tulkittava siten, että vastaavuusperiaatteen vastaiseksi on katsottava kansallinen käytäntö, jonka mukaan veroviranomainen maksaa unionin oikeussäännön vastaisesti palauttamatta jätetyn arvonlisäveron perusteella vain keskuspankin peruskorkoa vastaavan koron, kun taas kansallisen lainsäädännön rikkomisen perusteella korkoa maksetaan keskuspankin peruskoron määrä kaksinkertaisena?

(¹) EUVL 2006, L 347, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt
17.1.2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. v. FOGASA, José David Sánchez Iglesias ja Incatema, S.L.**

(Asia C-29/18)

(2018/C 142/32)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Vastapuolet: FOGASA, José David Sánchez Iglesias ja Incatema, S.L.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 1999/70 (¹) liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle oikeussäännölle, jonka mukaan samaan tosiseikkaan (työnantajayrityksen ja kolmannen yrityksen välisen palvelusopimuksen päättyminen viimeksi mainitun tahdosta) perustuvasta sopimuksen, joka on tiettyä urakkaa tai palvelua koskeva määräaikainen sopimus, jonka voimassaoloaika määräytyy edellä mainitun palvelusopimuksen perusteella, päättymisestä maksetaan pienempi korvaus kuin vastaavien työntekijöiden kanssa tehtyjen, toistaiseksi voimassa olevien sopimusten päättymisestä, joka tapahtuu työntekijöiden joukkovähentämisestä edellä mainitun palvelusopimuksen päättymisestä johtuvien, yritystoimintaan liittyvien tuotannollisten syiden vuoksi?
- 2) Mikäli kysymykseen vastataan myöntävästi, onko määräaikaisessa työsuhteessa olevien työntekijöiden ja vastaavien vakituisten työntekijöiden erilaista kohtelua sopimuksen päättymisestä maksettavan korvauksen osalta, kun sopimukset ovat päättyneet saman tosiseikan perusteella mutta erilaisten oikeudellisten perusteiden nojalla, tulkittava siten, että kyseessä on [Euroopan unionin] perusoikeuskirjan 21 artiklassa kielletty syrjintä, ja onko sen katsottava olevan näin ollen vastoin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa vahvistettuja, unionin oikeuden perusperiaatteisiin kuuluvia yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita?

(¹) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt
17.1.2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. v. José Ramón Fiuza Asorey ja Incatema, S.L.**

(Asia C-30/18)

(2018/C 142/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Vastapuolet: José Ramón Fiuza Asorey ja Incatema, S.L.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 1999/70 ⁽¹⁾ liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle oikeussäännölle, jonka mukaan samaan tosiseikkaan (työnantajayrityksen ja kolmannen yrityksen välisen palvelusopimuksen päättymisen viimeksi mainitun tahdosta) perustuvasta sopimuksen, joka on tiettyä urakkaa tai palvelua koskeva määräaikainen sopimus, jonka voimassaoloaika määräytyy edellä mainitun palvelusopimuksen perusteella, päättymisestä maksetaan pienempi korvaus kuin vastaavien työntekijöiden kanssa tehtyjen, toistaiseksi voimassa olevien sopimusten päättymisestä, joka tapahtuu työntekijöiden joukkovähentämisestä edellä mainitun palvelusopimuksen päättymisestä johtuvien, yritystoimintaan liittyvien tuotannollisten syiden vuoksi?
- 2) Mikäli kysymykseen vastataan myöntävästi, onko määräaikaisessa työsuhteessa olevien työntekijöiden ja vastaavien vakituisten työntekijöiden erilaista kohtelua sopimuksen päättymisestä maksettavan korvauksen osalta, kun sopimukset ovat päättyneet saman tosiseikan perusteella mutta erilaisten oikeudellisten perusteiden nojalla, tulkittava siten, että kyseessä on [Euroopan unionin] perusoikeuskirjan 21 artiklassa kielletty syrjintä, ja onko sen katsottava olevan näin ollen vastoin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa vahvistettuja, unionin oikeuden perusperiaatteisiin kuuluvia yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita?

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Bari (Italia) on esittänyt 19.1.2018 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Massimo Gambino ja Shpetim Hyka**

(Asia C-38/18)

(2018/C 142/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunale di Bari

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Massimo Gambino ja Shpetim Hyka

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2012/29/EU⁽¹⁾ 16 ja 18 artiklaa ja 20 artiklan b kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että uhria on uudelleen kuultava muutetussa kokoonpanossa toimivan tuomioistuimen edessä, kun joku oikeudenkäynnin osapuolista kieltäytyy Italian rikosprosessilain 511 §:n 2 momentin ja 525 §:n 2 momentin perusteella (sellaisina kuin niitä on vakiintuneesti tulkittu Corte di Cassazione oikeuskäytännössä) antamasta suostumusta siihen, että saman uhrin aiemmin kontradiktorisesti samassa asiassa eri tuomarille tai tuomarikollegiolla antamista lausunnoista laaditut pöytäkirjat luetaan?

⁽¹⁾ Rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/29/EU (EUVL 2012, L 315, s. 57).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 22.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-180/15, Icap ym. v. komissio, 10.11.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Christoforou, V. Bottka, M. Farley ja B. Mongin)

Muut osapuolet: Icap plc, Icap Management Services Ltd ja Icap New Zealand Ltd (ICAP)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa tuomion (281–299 kohta ja tuomiolauselma) siltä osin kuin siinä kumotaan riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa määrättyt sakot
- hylkää ICAP:n unionin yleisessä tuomioistuimessa nostaman kanteen viidennen ja kuudennen vaatimuksen, jotka koskevat sakkoja, ja määrää ICAP:lle asianmukaiset sakot täyttää tuomiovaltaansa käyttäen
- velvoittaa ICAP:n korvaamaan kaikki tästä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja muokkaa ensimmäisen oikeusasteen tuomion sisältämää oikeudenkäyntikuluja koskevaa määräystä, jotta se vastaisi tämän muutoksenhaku-menettelyn lopputulosta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää valituksensa tueksi seuraavan valitusperusteen:

Komissio väittää, että asiassa T-180/15 antamassaan tuomiossa, Icap plc ym. v. Euroopan komissio (EU:T:2017:795), unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti sakkoja määrättäessä edellytetyjä perusteluja koskevaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä. Unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa poiketaan tärkeästä tuomiosta AC Treuhand v. komissio (C-194/14 P, EU:C:2015:717, 66–68 kohta) ja määrätään komissiolle tiukempi velvoite perustella yksityiskohtaisemmin SEUT 101 artiklan rikkomisesta määrättyjen sakkojen laskennassa käytettyä menetelmää, erityisesti kun se soveltaa sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen 37 kohtaa. Komission valituksella pyritään korjaamaan unionin yleisen tuomioistuimen tekemät vakavat oikeudelliset virheet, jotka – jos ne hyväksyttäisiin – vaarantaisivat komission kyvyn vahvistaa sakkojen asianmukaisen määrän estävän vaikutuksen aikaansaamiseksi. Oikein määritetty perusteluvollisuus, joka vastaa tuomiossa AC Treuhand v. komissio (C-194/14 P, 68 kohta) mieleen palautettuja oikeuskäytännön vaatimuksia, on tämän päämäärän saavuttamiseksi olennainen. Sen sijaan tiukempi sakkoja koskeva perusteluvollisuus, joka käsittää sisäiset pohdinnat ja välivaiheiden laskelmat, rajoittaa komission harkintavaltaa sakkojen määräämisessä myös silloin, kun se perustuu sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen 37 kohtaan. Kyseisellä kohdalla pyrittiin nimenomaan antamaan komissiolle mahdollisuus poiketa suuntaviivoista epätyypillisissä tapauksissa, kuten määrättäessä sakkoja avunantajille. Kuten unionin tuomioistuimet ovat todenneet, komissiolle on oltava harkintavaltaa asianmukaisia sakkoja vahvistaessaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italia) on esittänyt 22.1.2018 – Meca Srl v. Comune di Napoli

(Asia C-41/18)

(2018/C 142/36)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Meca Srl

Vastaaja: Comune di Napoli

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT) tarkoitetut luottamuksensuojaa ja oikeusvarmuutta koskevat unionin oikeuden periaatteet ja niistä johtuvat, direktiivissä 2014/24/EU ⁽¹⁾ tarkoitetut yhdenvertaisen kohtelun, syrjintäkiellon ja suhteellisuus- ja tehokkuusperiaatteen kaltaiset periaatteet sekä kyseisen direktiivin 57 artiklan 4 kohdan c ja g alakohta esteenä asetuksen (decreto legislativo) nro 50/2016 80 §:n 5 momentin c kohdan kaltaisen sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiselle, jonka mukaan aikaisemman hankintasopimuksen toteuttamisessa esiintyneiden merkittävien puutteiden, jotka ovat johtaneet aikaisemman hankintasopimuksen ennen aikaiseen päättämiseen, riittävien tuomioistuimissa estää hankintaviranomaista arvioimasta lainkaan kilpailijan luotettavuutta ennen siviilituomioistuimen lopullista ratkaisua, vaikkei yritys ole osoittanut toteuttaneensa korjaavia toimenpiteitä, joilla on tarkoitus korjata rikkomukset ja estää niiden toistuminen?

⁽¹⁾ Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 24.1.2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. v. FOGASA, Jesus Valiño Lopez ja Incatema, S.L.

(Asia C-44/18)

(2018/C 142/37)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Vastapuolet: FOGASA, Jesus Valiño Lopez ja Incatema, S.L.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 1999/70 ⁽¹⁾ liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle oikeussäännölle, jonka mukaan samaan tosiseikkaan (työnantajayrityksen ja kolmannen yrityksen välisen palvelusopimuksen päättymisen viimeksi mainitun tahdosta) perustuvasta sopimuksen, joka on tiettyä urakkaa tai palvelua koskeva määräaikainen sopimus, jonka voimassaoloaika määräytyy edellä mainitun palvelusopimuksen perusteella, päättymisestä maksetaan pienempi korvaus kuin vastaavien työntekijöiden kanssa tehtyjen, toistaiseksi voimassa olevien sopimusten päättymisestä, joka tapahtuu työntekijöiden joukkovähentämisestä edellä mainitun palvelusopimuksen päättymisestä johtuvien, yritystoimintaan liittyvien tuotannollisten syiden vuoksi?

- 2) Mikäli kysymykseen vastataan myöntävästi, onko määräaikaisessa työsuhteessa olevien työntekijöiden ja vastaavien vakituisten työntekijöiden erilaista kohtelua sopimuksen päättymisestä maksettavan korvauksen osalta, kun sopimukset ovat päättyneet saman tosiseikan perusteella mutta erilaisten oikeudellisten perusteiden nojalla, tulkittava siten, että kyseessä on [Euroopan unionin] perusoikeuskirjan 21 artiklassa kielletty syrjintä, ja onko sen katsottava olevan näin ollen vastoin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa vahvistettuja, unionin oikeuden perusperiaatteisiin kuuluvia yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita?

(¹) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 25.1.2018 – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl ym. v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Regione Veneto

(Asia C-46/18)

(2018/C 142/38)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S. s. Franco ja Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi ja Roberto Tellatin

Vastapuolet: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Regione Veneto

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuvatus kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa unionin oikeutta tulkittava siten, että jos jäsenvaltion lainsäädännön säännös on ristiriidassa asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (¹) 2 artiklan 2 kohdan 3 alakohdan kanssa, siitä seuraa, etteivät tuottajat ole velvollisia maksamaan lisämaksua, kun kyseisessä asetuksessa säädetty edellytykset täyttyvät?
- 2) Onko kuvatus kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa unionin oikeutta ja erityisesti yleistä luottamuksen-suojan periaatetta tulkittava siten, että sellaisten henkilöiden luottamusta ei voida suojata, jotka ovat noudattaneet jäsenvaltion säätämää velvollisuutta ja hyötäneet kyseisen velvollisuuden noudattamiseen liittyvistä vaikutuksista, kun kyseinen velvollisuus on osoittautunut unionin oikeuden vastaiseksi?
- 3) Ovatko kuvatus kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa asetuksen (EY) N:o 1392/2001 (²) 9 artikla ja unionin oikeuteen sisältyvä ”etuoiikeutetun luokan” käsite esteenä Italian tasavallan antaman asetuksen (decreto legge) 157/2004 2 §:n 3 momentin kaltaiselle jäsenvaltion säännökselle, jossa säädetään liikaa kannetun lisämaksun palauttamisen eriytettyistä menettelyistä tekemällä ero määräaikaisten ja palautustapojen osalta tuottajien, jotka ovat luottaneet unionin oikeuden vastaiseksi todetun kansallisen säännöksen asianmukaiseen noudattamiseen, ja niiden tuottajien välille, jotka eivät ole noudattaneet kyseistä säännöstä?

(¹) Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28.12.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92 (EYVL 1992, L 405, s. 1).

(²) Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.7.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1392/2001 (EYVL 2001, L 187, s. 19).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 26.1.2018 – Skarb Pánstwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad v. Stephan Riel selvittäjänä Alpine Bau GmbH:tä koskevassa maksukyvyttömyysmenettelyssä

(Asia C-47/18)

(2018/C 142/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skarb Pánstwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Vastapuoli: Stephan Riel selvittäjänä Alpine Bau GmbH:tä koskevassa maksukyvyttömyysmenettelyssä

Ennakkoratkaisukysymykset

Kysymys 1:

Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ⁽¹⁾ (jäljempänä asetus N:o 1215/2012) 1 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että Itävallan oikeuden mukainen erityinen kanne saatavan vahvistamiseksi maksukyvyttömyysmenettelyssä (Prüfungsklage) koskee asetuksen N:o 1215/2012 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua maksukyvyttömyyttä eikä siten kuulu asetuksen aineelliseen soveltamisalaan?

Kysymys 2a (jos kysymykseen 1 vastataan myöntävästi):

Onko asetuksen N:o 1215/2012 29 artiklan 1 kohtaa sovellettava analogisesti asetuksen N:o 1346/2000 soveltamisalaan kuuluviin maksukyvyttömyysmenettelyyn liittyviin kanteisiin?

Kysymys 2b (jos kysymykseen 1 vastataan kieltävästi tai kysymykseen 2a vastataan myöntävästi):

Onko asetuksen N:o 1215/2012 29 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseessä on samojen asianosaisten välillä nostettu samaa asiaa koskeva kanne, jos velkoja – kantaja –, joka on esittänyt Itävallassa vireillä olevassa maksukyvyttömyyttä koskevassa päämenettelyssä ja Puolassa vireillä olevassa maksukyvyttömyyttä koskevassa sekundäärimenettelyssä (olennaisin osin) samansisältöisen vaateen, jonka selvittäjä on kummassakin menettelyssä (pääosin) kiistänyt, nostaa ensin Puolassa sekundäärimenettelyn selvittäjää vastaan ja sen jälkeen Itävallassa päämenettelyn selvittäjää – vastaajaa – vastaan kanteet, joissa vaaditaan toteamaan tietynsuuruisten maksukyvyttömyysvaateiden olemassaolo?

Kysymys 3a:

Onko maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 ⁽²⁾ (jäljempänä maksukyvyttömyysasetus) 41 artiklaa tulkittava siten, että ”saatavan laadun, saatavan syntymisen ajankohdan ja määrän” ilmoittamista koskeva vaatimus täyttyy, jos velkoja – kantaja –, jonka kotipaikka on jossain muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa menettely on aloitettu, päämenettelyssä – kuten käsiteltävässä asiassa –

- a) ilmoittaa saatavastaan pelkästään sen konkreettisen määrän muttei määritä saatavan syntymisen ajankohtaa (esimerkiksi "alihankkijayrityksen JSV Slawomir Kubican saatavana tietöiden suorittamisesta");
- b) ei ilmoita itse ilmoituksessa saatavan syntymisen ajankohtaa, mutta se on johdettavissa saatavaa koskevan ilmoituksen liitteistä (esimerkiksi esitetystä laskusta olevasta päivämäärästä)?

Kysymys 3b:

Onko asetuksen N:o 1346/2000 41 artiklaa tulkittava siten, ettei se ole esteenä ilmoittajana olevan velkojan, jonka kotipaikka on jossain muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa menettely on aloitettu, kannalta yksittäistapauksessa – esimerkiksi saatavan syntymisen ajankohdan ilmoittamista koskevan vaatimuksen osalta – edullisempien kansallisten säännösten soveltamiselle?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 2000, L 160, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt
29.1.2018 – Antonio Pasquale Mastromartino v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa
(Consob)**

(Asia C-53/18)

(2018/C 142/40)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Antonio Pasquale Mastromartino

Vastapuoli: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluuko sidonnaisasiamiehen tehtävä 21.4.2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/39/EY ⁽¹⁾ toteutettuun yhdenmukaistamiseen ja jos kuuluu, niin miltä osin?
- 2) Onko 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY, erityisesti sen 8, 23 ja 51 artiklan, sekä syrjäntäkieltoa, suhteellisuutta, palvelujen tarjoamisen vapautta ja sijoittautumisvapautta koskevien periaatteiden ja perussopimusten määräysten asianmukaisen soveltamisen esteenä sellainen kansallinen lainsäädäntö, josta säädetään 24.2.1998 annetun asetuksen nro 58 (Testo unico delle disposizioni in materia di intermediazione finanziaria, ai sensi degli articoli 8 e 21 della legge 6 febbraio 1996, n. 52), myöhempine muutoksineen, 55 §:n 2 momentissa sekä Commissione Nazionale per le Società e la Borsa – Consobin 29.10.2007 antaman päätöksen nro 16190 (Regolamento recante norme di attuazione del decreto legislativo 24 febbraio 1998, n. 58 in materia di intermediari) 111 §:n 2 momentissa ja jossa
 - a) sallitaan se, että sidonnaisasiamiehen (neuvonantajan, jolla on lupa harjoittaa toimintaa toimipaikan ulkopuolella) toiminnan harjoittaminen voidaan "harkinnan mukaan" kieltää sellaisten seikkojen perusteella, jotka eivät merkitse kansallisessa oikeudessa määritellyn hyvämaineisuuden menettämistä ja jotka eivät samanaikaisesti liity direktiivin täytäntöönpanosäännösten noudattamiseen

- b) sallitaan se, että sidonnaisasiamiehen (neuvonantajan, jolla on lupa harjoittaa toimintaa toimipaikan ulkopuolella) toiminnan harjoittaminen voidaan "harkinnan mukaan" kieltää enintään vuoden ajaksi menettelyssä, jolla pyritään estämään huomio, joka aiheutuisi syyteestä rikosoikeudellisessa menettelyssä, joka yleensä kestää paljon pidempään kuin vuoden?

⁽¹⁾ Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EUVL 2004, L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) on esittänyt 29.1.2018 – Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus v. Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo ja Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

(Asia C-54/18)

(2018/C 142/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus

Vastapuolet: Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo ja Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko puolustautumisoikeutta, oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja suojan aineellista tehokkuutta koskeva unionin lainsäädäntö, erityisesti Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artikla, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla sekä direktiivin 89/665/ETY ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 ja 2 kohta esteenä kansalliselle lainsäädännölle, kuten hallintolainkäyttökoodeksin (Codice del processo amministrativo) 120 §:n 2 bis momentille, jossa edellytetään, että hankintamenettelyyn osallistuva toimija riitauttaa toisen subjektin hyväksymisen/poissulkematta jättämisen 30 päivän sisällä sen päätöksen tiedoksi antamisesta, jolla osallistujien hyväksymisestä/poissulkemisesta on päätetty?
- 2) Onko puolustautumisoikeutta, oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja suojan aineellista tehokkuutta koskeva unionin lainsäädäntö, erityisesti Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artikla, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla sekä direktiivin 89/665/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohta esteenä kansalliselle lainsäädännölle, kuten hallintolainkäyttökoodeksin 120 §:n 2 bis momentille, jolla talouden toimijalta viedään oikeus menettelyn päätteeksi vedota edes liitännäisvalituksella muiden toimijoiden, etenkin sopimuspuoleksi valitun tai päävalituksen esittäjän, hyväksymistä koskevien toimien lainvastaisuuteen, ellei kyseinen talouden toimija ole sitä ennen riitauttanut hyväksymispäätöstä edellä mainitussa määräajassa?

⁽¹⁾ Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/665/ETY (EYVL 1989, L 395, s. 33).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tallinna Ringkonnakohus (Viro) on esittänyt 31.1.2018 – AS Tallinna Vesi v. Keskkonnaamet

(Asia C-60/18)

(2018/C 142/42)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tallinna Ringkonnakohus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: AS Tallinna Vesi

Vastapuoli: Keskkonnaamet

Muu osapuoli: Keskkonnaministerium

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽¹⁾ 6 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että sen kanssa yhteensopiva on kansallinen säädös, jossa säädetään, että siinä tapauksessa, että unionin tasolla ei tietyntajisten jätteiden osalta ole vahvistettu jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia arviointiperusteita, jätteeksi luokittelun päättymisen riippuu siitä, onko kansallisella yleisesti sovellettavalla säädöksellä vahvistettu arviointiperusteita tietyn jätelajin osalta?
- 2) Annetaanko jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 6 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä jätteiden haltijalle siinä tapauksessa, ettei unionin tasolla ole tietyntajisten jätteiden osalta vahvistettu jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia arviointiperusteita, oikeus vaatia jätteeksi luokittelun päättymisen vahvistamista jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tai jäsenvaltion tuomioistuimelta asiassa sovellettavan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, riippumatta siitä, onko kansallisella yleisesti sovellettavalla säädöksellä vahvistettu arviointiperusteita tietyn jätelajin osalta?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 312, s. 3.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 5.2.2018 – A Ltd

(Asia C-74/18)

(2018/C 142/43)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A Ltd

Muu osapuoli: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Tulkittaessa direktiivin 2009/138/EY ⁽¹⁾ 157 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa, luettuna yhdessä 13 artiklan 13 ja 14 kohdan kanssa, katsotaanko vakuutusmaksuveron kantamiseen oikeutetuksi jäsenvaltioksi vakuutuksenottaneen yhtiön (oikeushenkilön) sijoittautumisvaltio vai yrityskaupan kohteena olevan yhtiön sijaintivaltio, kun Isossa-Britanniassa kotipaikan omaava Suomeen sijoittautumaton vakuutusyhtiö tarjoaa yrityskauppaan liittyviä riskejä kattavan vakuutuksen

- yrityskaupassa ostajana olevalle Suomeen sijoittautumattomalle yhtiölle ja yrityskaupan kohdeyhtiö on sijoittautunut Suomeen
 - yrityskaupassa ostajana olevalle Suomeen sijoittautuneelle yhtiölle ja yrityskaupan kohdeyhtiö ei ole sijoittautunut Suomeen
 - yrityskaupassa myyjänä olevalle Suomeen sijoittautumattomalle yhtiölle ja yrityskaupan kohdeyhtiö on sijoittautunut Suomeen
 - yrityskaupassa myyjänä olevalle Suomeen sijoittautuneelle yhtiölle ja yrityskaupan kohdeyhtiö ei ole sijoittautunut Suomeen?
- 2) Onko asiassa merkitystä sillä, että vakuutus kattaa vain kohdeyhtiölle ennen yrityskaupan toteuttamista aiheutuneet verovastuut?
- 3) Onko asiassa merkitystä sillä, onko yrityskaupan kohteena kohdeyhtiön osakkeet vai liiketoiminta?
- 4) Tilanteessa, jossa yrityskaupan kohteena on kohdeyhtiön osakkeet, onko asiassa merkitystä sillä, että myyjän ostajalle antamat vakuutukset koskevat vain sitä, että myyjä omistaa myytävät osakkeet eikä kolmansilla osapuolilla ole niihin vaatimuksia?

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (EUVL 2009, L 335, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 8.2.2018 – A v. Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Asia C-89/18)

(2018/C 142/44)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Vastapuoli: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko tilanteessa, jossa on otettu käyttöön sellaisia ”uusia rajoituksia” aviopuolisoiden väliselle perheen yhdistämiselle, jotka ovat lähtökohtaisesti ristiriidassa päätöksen N:o 1/80 (assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehty assosiaationeuvoston päätös N:o 1/80, joka on liitetty Euroopan talousyhteisön ja Turkin väliseen assosiaatiosopimukseen) 13 artiklaan sisältyvän standstill-lausekkeen kanssa ja jossa kyseisiä rajoituksia perustellaan unionin tuomioistuimen 12.4.2016 antamassa tuomiossa Genc (C-561/14) (¹) (ks. myös tuomio 10.7.2014, Dogan, C-138/13) (²) hyväksymällä perusteella eli ”onnistuneen kotoutumisen” tavoitteella, Tanskan ulkomaalaislain (udlændingeloven) 9 §:n 7 momentin kaltaista sääntöä – jonka mukaan muun muassa yleinen edellytys perheen yhdistämiselle Tanskassa oleskeluluvan saaneen kolmannen valtion kansalaisen ja hänen aviopuolisonsa kesken on, että avioparin liittynyt Tanskaan on vahvempi kuin Turkkiin – pitää sellaisena, että se on ”perusteltavissa yleistä etua koskevalla pakottavalla syyllä, sillä voidaan taata laillisesti tavoitellun päämäärän toteutuminen eikä sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen päämäärän saavuttamiseksi”?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi siten, että liityntävaatimusta voidaan lähtökohtaisesti pitää kotoutumisen tavoitteen saavuttamiseen soveltavana, voidaanko ilman, että se on rajoitusta koskevan arviointiperusteen ja suhteellisuusperiaatteen vastaista
- i. soveltaa sellaista käytäntöä, että kun jäsenvaltiossa oleskeluluvan saanut aviopuoliso (perheenkokoaja) on tullut maahan 12–13-vuotiaana tai myöhemmin, perheenkokoajan siteitä jäsenvaltioon arvioitaessa annetaan paljon merkitystä sille, onko henkilö joko oleskellut jäsenvaltiossa laillisesti pitkään, noin 12 vuoden ajan, tai oleskellut ja työskennellyt jäsenvaltiossa vakituudessa työsuhteessa, johon sisältyy merkittävässä määrin kontakteja ja viestintää kollegojen ja mahdollisten asiakkaiden kanssa jäsenvaltion kielellä, ilman merkityksellisiä keskeytyksiä vähintään 4–5 vuoden ajan tai oleskellut ja työskennellyt vakituudessa työsuhteessa, johon ei sisälly merkittävässä määrin kontakteja ja viestintää kollegojen tai asiakkaiden kanssa jäsenvaltion kielellä, vähintään 7–8 vuoden ajan,
 - ii. soveltaa käytäntöä, jonka mukaan liityntävaatimuksen täyttymistä vastaan puhuu se, että perheenkokoaja on ylläpitänyt olennaisia siteitä kotimaahansa vieraillemalla siellä usein tai pitkään, mutta lyhytaikaiset lomavierailut tai koulunkäynti eivät puhu hakemuksen hyväksymistä vastaan,
 - iii. soveltaa käytäntöä, jonka mukaan liityntävaatimuksen täyttymistä vastaan puhuu erityisen selvästi tilanne, jossa asianomainen avioituu, eroaa ja avioituu uudelleen[?]

⁽¹⁾ EU:C:2016:247

⁽²⁾ EU:C:2014:2066

Kanne 8.2.2018 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-91/18)

(2018/C 142/45)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Kyratsou ja F. Tomat)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että

- i. Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/83/ETY ⁽¹⁾ 19 ja 21 artiklan eikä 23 artiklan 1 kohdan eikä SEUT 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ottanut käyttöön ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa asetetaan ”vakituisten tislajien” tuottamalle tsiroupo/tsikoudialle (tislattu alkoholijuoma) tavanomaista kansallista valmisteveroa 50 prosenttia alhaisempi valmistevero, kun taas muista jäsenvaltioista tuoduille alkoholijuomille on määrätty tavanomainen valmisteverokanta, ja
- ii. Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/83/ETY 19 ja 21 artiklan sekä 22 artiklan 1 kohdan, direktiivin 92/84/ETY ⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdan eikä SEUT 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ottanut käyttöön ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa asetetaan ”satunnaisten tislajien” tuottamalle tsiroupo/tsikoudialle (tislattu alkoholijuoma) vielä pienempi valmistevero, kun taas muista jäsenvaltioista tuoduille alkoholijuomille on määrätty tavanomainen valmisteverokanta.

— Helleenien tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio lähetti 24.9.2015 Helleenien tasavallalle perustellun lausunnon, jossa ilmoitettiin, että Helleenien tasavalta ei ensinnäkään ole noudattanut direktiivin 92/83/ETY 19 ja 21 artiklan eikä 23 artiklan 1 kohdan eikä SEUT 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut "vakituisten tislajien" tuottamalle tsiroupo/tsikoudialle (tislattu alkoholijuoma) tavanomaista kansallista valmisteveroa 50 prosenttia alhaisemman valmisteveron, kun taas muista jäsenvaltioista tuoduille alkoholijuomille on määrätty tavanomainen valmisteverokanta, eikä se toiseksi ole noudattanut direktiivin 92/83/ETY 19 ja 21 artiklan sekä 22 artiklan 1 kohdan, direktiivin 92/84/ETY 3 artiklan 1 kohdan eikä SEUT 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut "satunnaisten tislajien" tuottamalle tsiroupo/tsikoudialle (tislattu alkoholijuoma) vielä pienemmän valmisteveron, kun taas muista jäsenvaltioista tuoduille alkoholijuomille on määrätty tavanomainen valmisteverokanta.

Alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta annetun unionin lainsäädännön säännöksissä ei säädetä alennetun verokannan soveltamisesta tsiroupo/tsikoudiaan. Myöskään vielä alhaisemman verokannan asettaminen pienten, "satunnaisten" tislajien tuottamalle tsiroupo/tsikoudialle ei ole yhteensopivaa direktiivin 92/83/ETY asiassa sovellettavien säännösten kanssa, luettuina yhdessä direktiivin 92/84/ETY asiaa koskevien säännösten kanssa. Voimassa oleva Kreikan lainsäädäntö rikkoo siten näitä direktiivejä tältä osin. Samanaikaisesti se rikkoo SEUT 110 artiklan 1 kohtaa, koska sillä verotetaan ankarammin tsiroupo/tsikoudian kanssa samanlaisia tuotuja alkoholituotteita, sekä SEUT 110 artiklan 2 kohtaa, koska sillä suojellaan välillisesti tsiroupo/tsikoudiaa suhteessa muihin alkoholijuomiin, jotka pääasiallisesti tuodaan muista jäsenvaltioista ja jotka kilpailevat tämän paikallisen tuotteen kanssa.

⁽¹⁾ Alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/83/ETY (EYVL 1992, L 316, s. 21).

⁽²⁾ Alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä 19.10.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/84/ETY (EYVL 1992, L 316, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Köln (Saksa) on esittänyt 13.2.2018 – Klaus Manuel Maria Brisch

(Asia C-102/18)

(2018/C 142/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Hakija ja valittaja: Klaus Manuel Maria Brisch

Ennakkoratkaisukysymys

Edellyttääkö asetuksen N:o 650/2012 ⁽¹⁾ 65 artiklan 2 kohdan mukainen eurooppalaisen perintötodistuksen hakeminen saman asetuksen 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditun (liitteessä 4 vahvistetun) lomakkeen IV käyttöä asetuksen N:o 650/2012 täytäntöönpanoasetuksen ⁽²⁾ 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti vai onko se ainoastaan vapaaehtoista?

⁽¹⁾ Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4.7.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 650/2012 (EUVL 2012, L 201, s. 107).

⁽²⁾ Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 650/2012 tarkoitettujen lomakkeiden vahvistamisesta 9.12.2014 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1329/2014 (EUVL 2014, L 359, s. 30).

Kanne 14.2.2018 – Euroopan komissio v. Romania**(Asia C-116/18)**

(2018/C 142/47)

Oikeudenkäyntikieli: *romania***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: J. Samnadda, L. Nicolae ja G. von Rintelen)*Vastaaja:* Romania**Vaatimukset**

- On todettava, että Romania ei ole noudattanut tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/26/EU ⁽¹⁾ 43 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut 10.4.2016 mennessä tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle
- Romania on veloitettava SEUT 260 artiklan 3 kohdan määräysten nojalla maksamaan uhkasakkoa 42 377,60 euroa jokaiselta viivästyspäivältä unionin tuomioistuimen nyt käsiteltävässä asiassa antaman tuomion julistamispäivästä lukien, koska se ei ole noudattanut veloitetta ilmoittaa direktiivin 2014/26/EU täytäntöönpanotoimenpiteistä
- Romania on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2014/26/EU 43 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioilla oli velvollisuus toteuttaa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 10.4.2016 sekä ilmoittaa komissiolle näistä toimenpiteistä. Jäsenvaltioilla on siten velvollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeutta tätä varten varatussa määräajassa sekä ilmoittaa näistä toimenpiteistä komissiolle.

Komissio vaatii lisäksi, että Romanian on määrättävä uhkasakko, jonka määrä on 42 377,60 euroa jokaiselta viivästyspäivältä nyt käsiteltävänä olevassa asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä lukien, koska se ei ole noudattanut veloitetta ilmoittaa direktiivin 2014/26/EU täytäntöönpanoa koskevista toimista. Uhkasakon määrä on vahvistettu ottaen huomioon rikkomuksen vakavuus, sen kesto ja tarve varmistaa uhkasakon varoittava vaikutus, sekä kyseisen jäsenvaltion maksukyky.

Direktiivin saattamiselle osaksi kansallista oikeutta varattu määräaika päättyi 10.4.2016.

⁽¹⁾ EUVL 2014, L 84, s. 72.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 19.2.2018 – Vanessa Gambietz v. Erika Ziegler**(Asia C-131/18)**

(2018/C 142/48)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Vanessa Gambietz

Revision-menettelyn vastapuoli: Erika Ziegler

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU ⁽¹⁾ 6 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kiinteä 40 euron summa on vähennettävä niistä ulkoisten oikeussuojakeinojen kuluista, jotka ovat aiheutuneet velallisen maksuviivästyksestä johtuneesta asianajajan käyttämisestä ennen oikeudenkäyntiä ja jotka näin ollen on korvattava direktiivin 6 artiklan 3 kohdan nojalla?

⁽¹⁾ EUVL 2011, L 48, s. 1.

Valitus, jonka River Kwai International Food Industry Co. Ltd on tehnyt 23.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-460/14, AETMD v. neuvosto, 14.12.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-144/18 P)

(2018/C 142/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (edustajat: F. Graasma ja J. Cornelis, advocaten)

Muut osapuolet: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 14.12.2017 asiassa T-460/14, AETMD v. neuvosto, antaman tuomion ja
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan valittajalle tästä valituksesta aiheutuneet sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa asiassa T-460/14 käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksissa on useita oikeudellisia virheitä ja että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut vääristyneesti huomioon sille esitetyt tosiseikat ja todisteet. Valittaja vaatii tämän vuoksi, että valituksenalainen tuomio on kumottava.

Valittaja esittää kolme valitusperustetta.

Ensiksikin se, että riidanalaisessa tuomioistuimessa ei käsitellä valittajan esittämiä väitteitä, jotka koskivat alkuperäisen kanteen tutkittavaksi ottamista – mukaan lukien neljännen kanneperusteen osalta –, loukkasi valittajan puolustautumisoikeuksia unionin yleisessä tuomioistuimessa. Valituksenalaisessa tuomioissa jätettiin huomiotta valittajan väitteet, jotka koskivat tutkimatta jättämistä, eikä siinä esitetty syytä/perustelua sille, minkä vuoksi valittajan väitteitä ei ollut tarpeen käsitellä.

Toiseksi valituksenalaisessa tuomioistuimessa on otettu todisteet vääristyneesti huomioon, kun siinä on luokiteltu kustannusten jakamista koskeva kysymys normaaliarvon määrittämiseen ja siis polkumyyntimarginaalin laskemiseen liittyväksi eikä olosuhteiden pysyvään muutokseen liittyväksi kysymykseksi. Mikään vastapuolen hallinnollisessa menettelyssä esittämistä lausumista ei yhdistä kustannusten jakamista koskevaa kysymystä polkumyyntimarginaaliin laskemiseen.

Lopuksi valituksenalaisessa tuomiossa rikotaan perusasetuksen ⁽¹⁾ 10 artiklaa ja loukataan taannehtivuuskiellon yleistä periaatetta, kun valittajan polkumyyntitullia korotetaan tosiasiallisesti taannehtivasti 3,6 prosentista 12,8 prosenttiin.

⁽¹⁾ Polkumyyntillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EYVL 2009, L 343, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.3.2018 – Rose Vision v. komissio

(Asiat T-45/13 RENV ja T-587/15) ⁽¹⁾

(Välityslauseke — Seitsemäs tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelma (2007 – 2013) — Hankkeita FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM ja SFERA koskevat tukisopimukset — Määräaika lopullisen tilintarkastuskertomuksen toimittamiselle — Tilintarkastukset, joissa todetaan hankkeiden toteuttamisen sääntöjenvastaisuudet — Maksujen keskeyttäminen — Tilintarkastusten luottamuksellisuus — Ilmoitettujen kustannusten tukikelpoisuus — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Maksettujen summien palauttaminen — Vahingot, jotka ovat aiheutuneet varhaisvaroitusjärjestelmään kirjaamisesta)

(2018/C 142/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Rose Vision, SL (Pozuelo de Alarcón, Espanja) (edustaja: asianajaja J. J. Marín López)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: asiassa T-45/13 RENV R. Lyal ja M. Siekierzyńska, avustajanaan asianajaja J. Rivas Andrés, sekä asiassa T-587/15 J. Estrada de Solà, P. Rosa Plaza ja S. Delaude, avustajanaan J. Rivas Andrés)

Oikeudenkäynnin kohde

Asiassa T-45/13 RENV ensinnäkin SEUT 272 artiklaan perustuva vaatimus sen toteamiseksi, että hankkeeseen FutureNEM sovellettavia sopimuslausekkeita on rikottu, toiseksi SEUT 272 artiklaan perustuva vaatimus korvauksen saamiseksi vahingosta, joka kantajalle on väitteen mukaan aiheutunut siitä, ettei komissio ole noudattanut sopimuslausekkeita, kolmanneksi SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus korvauksen saamiseksi vahingosta, joka on aiheutunut kantajan nimen kirjaamisesta varhaisvaroitusjärjestelmään, ja neljänneksi SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kantajan nimen kirjaamista varhaisvaroitusjärjestelmään koskevan päätöksen kumoamiseksi sekä asiassa T-587/15 ensinnäkin SEUT 272 artiklaan perustuva vaatimus sen toteamiseksi, että hankkeisiin FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM ja SFERA sovellettavia sopimuslausekkeita on rikottu, toiseksi SEUT 272 artiklaan perustuva vaatimus sen toteamiseksi, että kantaja ei ole velvollinen maksamaan komissiolle siltä vaadittua määrää, vaatimus korvauksen saamiseksi vahingosta, joka kantajalle on väitteen mukaan aiheutunut siitä, ettei komissio ole noudattanut sopimuslausekkeita, sekä vaatimus komission velvoittamiseksi maksamaan sen osallistumisesta näihin hankkeisiin johtuvat määrät, kolmanneksi SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus korvauksen saamiseksi vahingosta, joka on aiheutunut kantajan nimen kirjaamisesta varhaisvaroitusjärjestelmään, ja neljänneksi SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus komission 28.7.2015 antaman päätöksen C(2015) 5449 final, jonka mukaan kantajan on palautettava 535 613,20 euron kokonaismäärä korkoineen, kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

1) Asiat T-45/13 RENV ja T-587/15 yhdistetään tuomion antamista varten.

2) Kanteet hylätään.

3) Rose Vision, SL vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut, asian T-45/13 RENV osalta mukaan lukien alkuperäisessä menettelyssä unionin yleisessä tuomioistuimessa asiassa T-45/13, muutoksenhakumenettelyssä asiassa C-224/15 ja palauttamismenettelyssä aiheutuneet kulut.

⁽¹⁾ EUVL C 178, 22.6.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.2.2018 – Vakakis kai Synergates v. komissio(Asia T-292/15) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Tutkittavaksi ottaminen — Menettelyn väärinkäyttö — Eturistiriita — Huolellisuusvelvoite — Mahdollisuuden menettäminen)

(2018/C 142/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Vakakis kai Synergates – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, aiemmin Vakakis International – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Ateena, Kreikka) (edustajat: B. O'Connor, solicitor, sekä asianajajat S. Gubel ja E. Bertolotto)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi F. Erlbacher ja E. Georgieva, sitten E. Georgieva ja L. Baumgart)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus saada korvausta vahingosta, joka kantajalle on väitetysti aiheutunut komission sääntöjenvastaisuuksista tarjouspyyntömenettelyssä, jossa on kyse ”Albanian elintarviketurvallisuutta koskevan järjestelmän vahvistamisesta” (EuropeAid/129820/C/SER/AL).

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin on korvattava Vakakis kai Synergates – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meletonille aiheutunut vahinko siitä, että tämä menetti mahdollisuuden saada hankintasopimus, joka koskee ”Albanian elintarviketurvallisuutta koskevan järjestelmän vahvistamista” (EuropeAid/129820/C/SER/AL) sekä kulut, jotka ovat aiheutuneet tarjouspyyntömenettelyyn osallistumisesta.
- 2) Tämän tuomiolauselman 1 kohdassa tarkoitettuun korvaukseen lisätään viivästyskorot, jotka lasketaan tämän tuomion julistamisesta siihen asti, kunnes korvaus on kokonaan maksettu, sen korkokannan mukaisesti, jonka määrä vastaa Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkokantaa korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Asianosaiset ilmoittavat unionin yleiselle tuomioistuimelle kolmen kuukauden määräajassa tuomion julistamisesta lukien yhteiseen sopimukseen perustuvan korvauksen määrän.
- 5) Ellei sopimukseen päästä, asianosaiset ilmoittavat unionin yleiselle tuomioistuimelle saman määräajan kuluessa korvauksen täsmällistä määrää koskevat vaatimuksensa.
- 6) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.3.2018 – Puola v. komissio(Asia T-316/15) ⁽¹⁾

(EAKR — Kieltäytyminen antamasta taloudellista tukea suurhankkeessa — Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 40 artiklan ensimmäisen kohdan g alakohta — Julkista rahoitusosuutta koskevat perustelut — Asetuksen N:o 1083/2006 41 artiklan 2 kohta — Määräajan ylittäminen)

(2018/C 142/52)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B.-R. Killmann, D. Recchia ja M. Siekierzyńska)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Euroopan aluekehitysrahastosta suurhankkeelle ”Innovatiivisten palvelujen kehittäminen IBM:n yhteisessä palvelukeskuksessa Wrocławissa”, joka kuuluu toimenpideohjelman ”Innovatiivinen talous” toimintalinjaan 4, Puolan tasavallalle myönnettävän taloudellisen tuen epäämisestä 31.3.2015 annetun Euroopan komission päätöksen C(2015) 2230 kumoamiseksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.3.2018 – Puola v. komissio(Asia T-402/15) ⁽¹⁾

(EAKR — Kieltäytyminen taloudellisen tuen vahvistamisesta suurhankkeelle — Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan 1 kohta — Sen arviointi, edistääkö suurhanke toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamista — Asetuksen N:o 1083/2006 41 artiklan 2 kohta — Määräajan ylittyminen)

(2018/C 142/53)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B.-R. Killmann ja M. Siekierzyńska)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan sen 11.5.2015 tehdyn komission päätöksen C(2015) 3228 final kumoamista, jolla kieltäydytään vahvistamasta Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tukea suurhankkeelle ”European Shared Service Centre – Intelligent Logistics Systems” osana toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” toimintalinjaa nro 4

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 21.9.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.3.2018 – Shoe Branding Europe v. EUIPO – adidas (Kahden samansuuntaisen raidan sijainti kengässä)

(Asia T-85/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kahdesta samansuuntaisesta raidasta kengässä koostuvan kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kolmesta samansuuntaisesta raidasta kengässä koostuva EU-kuviomerkki — Suhteellinen hylkäysperuste — Maineeille aiheutuva vahinko — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta))

(2018/C 142/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia) (edustaja: asianajaja J. Løje)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Lukošiušė)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: adidas AG (Herzogenaurach, Saksa) (edustajat: I. Fowler, solicitor, ja I. Junkar, solicitor)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 26.11.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 3106/2014-2), joka koskee adidasin ja Shoe Branding Europe välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Shoe Branding Europe BVBA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 136, 18.4.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018 – Le Pen v. parlamentti

(Asia T-140/16) ⁽¹⁾

(Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt — Parlamentin jäsenten avustajakorvaus — Perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperiminen — Pääsihteerin toimivalta — Todistustaakka — Perusteluvelvollisuus — Harkintavallan väärinkäyttö — Asiavirhe — Yhdenvertainen kohtelu)

(2018/C 142/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Ranska) (edustajat: aluksi asianajajat M. Ceccaldi ja J.-P. Le Moigne, sitten M. Ceccaldi, ja lopuksi asianajaja F. Wagner)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: S. Seyr ja G. Corstens)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 29.1.2016 tekemän päätöksen, jonka mukaan kantajan on maksettava takaisin 320 026,23 euron määrä, joka on maksettu perusteettomasti parlamentin jäsenen avustajakorvauksina, sekä siihen liittyvän 4.2.2016 päivätyn veloituseräilmoituksen kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Jean-Marie Le Pen veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 30.5.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.3.2018 – Altunis v. EUIPO – Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Asia T-438/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki CIPRIANI — Aiempi EU-sanamerkki HOTEL CIPRIANI — Aiemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 42 artiklan 2 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1011 47 artiklan 2 kohta) — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tuotteiden ja palvelujen samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 142/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Funchal, Portugali) (edustajat: asianajajat A. Vanzetti, S. Bergia ja G. Sironi)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Crespo Carrillo ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Hotel Cipriani Srl (Venetsia, Italia) (edustajat: aluksi P. Cantrill, solicitor, ja B. Brandreth, barrister, sitten B. Brandreth, A. Poulter, solicitor ja P. Brownlow, solicitor)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 7.6.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1889/2015-4), joka koskee Hotel Ciprianin ja Altunis-Trading, Gestão e Serviçosin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 343, 19.9.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.3.2018 – Portugali v. komissio(Asia T-462/16) ⁽¹⁾

(EMOTR — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Pinta-alatuki — Portugalille aiheutuneet kustannukset — Luottamuksensuoja — Asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 3 kohta — Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohta — Oikeasuhteisuus)

(2018/C 142/57)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida ja P. Estêvão)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: A. Sauka, avustajinaan asianajajat M. Marques Mendes ja A. Dias Henriques)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 20.6.2016 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/1059 (EUVL 2016, L 173, s. 59) siltä osin kuin se koskee Portugalin tasavaltaa.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Portugalin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 392, 24.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018 – Gollnisch v. parlamentti(Asia T-624/16) ⁽¹⁾

(Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt — Parlamentin jäsenten avustajakorvaus — Perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperiminen — Pääsihteerin toimivalta — Electa una via — Puolustautumisoikeudet — Todistustaakka — Perusteluvelvollisuus — Perusteltu luottamus — Poliittiset oikeudet — Yhdenvertainen kohtelu — Harkintavallan väärinkäyttö — Parlamentin jäsenten riippumattomuus — Asiavirhe — Oikeasuhteisuus)

(2018/C 142/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Ranska) (edustajat: aluksi asianajaja N. Fakiroff, sitten asianajaja F. Wagner)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: G. Corstens ja S. Seyr)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 1.7.2016 tekemän päätöksen, jonka mukaan kantajan on maksettava takaisin 275 984,23 euron määrä, joka on maksettu perusteettomasti parlamentin jäsenen avustajakorvauksina, sekä siihen liittyvän 5.7.2016 päivätyn veloitussilmoituksen kumoamista

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Bruno Gollnisch veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, väliitoimien menettelyistä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.3.2018 – Shoe Branding Europe v. EUIPO (kahden samansuuntaisen raidan sijainti kengässä)

(Asia T-629/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kahdesta samansuuntaisesta raidasta kengän ulkopinnalla koostuvan kuviomerkin rekisteröimiseksi Euroopan unionin tavaramerkiksi — Aikaisempi Euroopan unionin kuviomerkki, joka koostuu kolmesta samansuuntaisesta raidasta kengän ulkopinnalla — Suhteellinen hylkäysperuste — Mainielle aiheutuva vahinko — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta))

(2018/C 142/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia) (edustaja: asianajaja J. Løje)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Lukošiušė ja A. Söder)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: adidas AG (Herzogenaurach, Saksa) (edustajat: I. Fowler, solicitor, ja I. Junkar, solicitor)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 8.6.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 597/2016-2), joka liittyy osapuolten adidas ja Shoe Branding Europe väliseen väitemenettelyyn

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Shoe Branding Europe BVBA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 402, 31.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.3.2018 – Cinkciarz.pl v. EUIPO (€\$)(Asia T-665/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin €\$ rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Kuvailevuus — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artikla))

(2018/C 142/60)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Puola) (edustajat: asianajajat E. Skrzydło Tefelska ja K. Gajek)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 14.7.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2086/2015-5), joka koskee hakemusta merkin €\$ rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 14.7.2016 tekemä päätös (asia R 2086/2015-5) kumotaan.
- 2) EUIPO veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 402, 31.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.2.2018 – Paulini v. EKP(Asia T-764/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — EKP:n henkilöstö — Palkkaus — Vuosittainen palkan- ja bonuksen tarkistuskierros — Suuntaviivojen laillisuus — Laskentamenetelmä — Sairauslomien huomioon ottaminen — Henkilöstön edustajan tehtävien hoitamisen huomioon ottaminen — Syrjimättömyyden periaate)

(2018/C 142/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Jörn Paulini (Frankfurt am Main) (edustajat: aluksi asianajajat L. Levi ja M. Vandenbussche, sitten asianajajat L. Levi ja A. Tymen, ja lopuksi L. Levi)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: F. von Lindeiner ja D. Camilleri Podestà, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee yhtäältä kantajalle 15.12.2015 ilmoitetun sellaisen EKP:n päätöksen kumoamista, jota on muutettu 10.2.2016 ja joka koskee palkan- ja bonuksen vuosittaista tarkistusta vuodelta 2015, ja toisaalta korvausta vahingosta, joka kantajalle on väitetysti aiheutunut kyseisestä päätöksestä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Jörn Paulini vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan keskuspankin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 14, 16.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.2.2018 – dm-drogerie markt v. EUIPO – Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)

(Asia T-843/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki Foto Paradies — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 142/62)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Strack ja O. Bludovsky)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamiehet: M. Fischer, R. Manea ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Nürnberg, Saksa) (edustajat: asianajajat L. Petri ja M. Gilch)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 15.9.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1194/2015-1), joka koskee osapuolten Digital Print Group O. Schimek ja dm-drogerie markt välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) dm-drogerie markt GmbH & Co. KG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 38, 6.2.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018 – Fertisac v. ECHA(Asia T-855/16) ⁽¹⁾

(REACH — Aineen rekisteröinnistä perittävä maksu — Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävä maksunalennus — Yrityksen kokoa koskevan ilmoituksen tarkastaminen kemikaalivirastossa — Päätös hallinnollisen maksun määrittämisestä — Suositus 2003/361/EY — Rahamäärien enimmäismäärien ylittyminen — Sidosyrityksen käsite)

(2018/C 142/63)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Fertisac, SL (Atarfe, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Gomez Rodriguez)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: E. Maurage, J.-P. Trnka ja M. Heikkilä, avustajinaan asianajajat C. Garcia Molyneux ja L. Tosoni)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota yhtäältä kemikaaliviraston 15.11.2016 tekemä päätös SME(2016) 5150, jossa todettiin, ettei kantaja täytä keskisuurille yrityksille säädetyn maksunalennuksen saamisen edellytyksiä, ja määrättiin sille hallinnollinen maksu, ja toisaalta kemikaaliviraston laatimat laskut nro 10060160 ja nro 10060161, jotka ovat päätöksen SME(2016) 5150 liitteenä

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Fertisac, SL veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL C 30, 30.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018 – Equivalenza Manufactory v. EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)(Asia T-6/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin BLACK LABEL BY EQUIVALENZA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen kuviomerkki LABELL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 142/64)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Equivalenza Manufactory, SL (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal ja E. Armero Lavie)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Crespo Carrillo ja M. del Mar Baldares)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: ITM Entreprises SAS (Pariisi, Ranska)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 11.10.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 690/2016-2), joka koskee ITM Entreprisesin ja Equivalenza Manufactoryn välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) toisen valituslautakunnan 11.10.2016 tekemä päätös (asia R 690/2016-2) kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Equivalenza Manufactory, SL:lle unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 63, 27.2.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.3.2018 – Recordati Orphan Drugs v. EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG)

(Asia T-103/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin NORMOSANG rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki NORMON — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 19 säännön 2 kohdan a alakohdan ii alakohta ja 20 säännön 1 kohta (joista on tullut delegoidun asetuksen (EU) 2017/1430 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta ja 8 artiklan 1 ja 7 kohta))

(2018/C 142/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Recordati Orphan Drugs (Puteaux, Ranska) (edustaja: asianajaja J. Quirin)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Lukošūtė)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Laboratorios Normon, SA (Tres Cantos, Espanja) (edustaja: asianajaja I. Gonzalez-Mogena Gonzalez)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 22.11.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 831/2016-5), joka koskee Laboratorios Normonin ja Recordati Orphan Drugsin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Recordati Orphan Drugs veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 121, 18.4.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.3.2018 – Claro Sol Cleaning v. EUIPO – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)

(Asia T-159/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Claro Sol Facility Services desde 1972 rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki SOL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 142/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Claro Sol Cleaning, SLU (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja N. Fernández Fernández Pacheco)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Solemo Oy (Helsinki, Suomi) (edustajat: asianajajat M. Müller ja A. Fottner)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 9.1.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 478/2016-1), joka koskee Solemon ja Claro Sol Cleaningin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 9.1.2017 tekemä päätös (asia R 478/2016-1) kumotaan.
- 2) Solemo Oy vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Claro Sol Cleaning, SLU:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 195, 19.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018 – Rstudio v. EUIPO – Embarcadero Technologies (RSTUDIO)

(Asia T-230/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki RSTUDIO — Aiempi EU-sanamerkki ER/STUDIO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Aiemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 47 artiklan 2 ja 3 kohta))

(2018/C 142/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Rstudio, Inc. (Boston, Massachusetts, Yhdysvallat) (edustajat: M. Edenborough, QC, ja G. Smith, solicitor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Gája ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Embarcadero Technologies, Inc. (San Francisco, Kalifornia, Yhdysvallat)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 6.2.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 493/2016-5), joka koskee Embarcadero Technologiesin ja Rstudio välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Rstudio, Inc. veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 178, 6.6.2017.

Kanne 19.1.2018 – La Marchesiana v. EUIPO – Marchesi Angelo (MARCHESI)

(Asia T-35/18)

(2018/C 142/68)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: La Marchesiana Srl (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat M. Franzosi, F. Santonocito ja A. Sobol)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Marchesi Angelo Srl (Milano, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki MARCHESI, joka koostuu seitsemästä siveltimenve-dosta, joiden värit ovat oranssi, sininen, keltainen, punainen, vihreä, musta ja violetti – EU-tavaramerkki nro 4 187 159

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 14.11.2017 yhdistetyissä asioissa R 1753/2016-4 ja R 1802/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa riidanalaista päätöstä ja hylkää kokonaisuudessaan Angelo Marchesin vaatimuksen EU-tavaramerkin nro 4 187 159 poistamisesta rekisteristä sen käytön puuttumisen perusteella
- vahvistaa ja toteaa riidanalaista päätöstä muuttamalla, että EU-tavaramerkkiä nro 4 187 159 on käytetty tosiasiallisesti viiteajanjaksona Euroopan unionissa Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen 58 artiklan 1 kohdan mukaisesti niitä tavaroita tai palveluja varten, jotka kuuluvat luokkaan 8 (Käsityökalut ja -välineet, erityisesti keittiötyökalut), 16 (Paperi, pahvi, painotuotteet, kirjat, kuvalehdet, taiteilijantarvikkeet, paperikauppatavarat, opetusmateriaali), 21 (Talous- ja keittiövälineet ja -astiat, kattilat, lautaset, lasit, lasitavara, posliini ja keramiikka), 29 (Tuoreet eläinperäiset elintarvikkeet, säilötty, kuivatut ja umpioidut hedelmät ja vihannekset; hillot, hyytelöt, hedelmähillokkeet; munat, maito ja maitotuotteet; ravintoöljyt ja -rasvat), 30 (Kahvi ja kahvinkorvikkeet, tee, kaakao, sokeri, riisi, jauhot, leipä, pasta, leivonnaiset, jäätelöt, lisäaineet elintarvikkeiden maun parantamiseksi) ja 33 (Alkoholijuomat), sekä niitä tavaroita tai palveluja varten, jotka kuuluvat luokkaan 30 (Kahvi), 41 (Koulutus ja koulutuksen järjestämiseen liittyvä toiminta, kurssit) ja 43 (Ravitseminen, sellaisten yritysten palvelut, jotka toimittavat baareissa, ravintoloissa, itsepalveluravintoloissa ja ruokaloissa tarjottavia elintarvikkeita ja juomia)

- toissijaisesti muuttaa riidanalaista päätöstä osittain ja hylkää vastapuolen vaatimuksen EU-tavaramerkin nro 4 187 159 poistamisesta rekisteristä käytön puuttumisen perusteella niiden tavaroiden ja palvelujen osalta, jotka kuuluvat luokkaan 30 (Kahvi), 41 (Koulutus ja koulutuksen järjestämiseen liittyvä toiminta, kurssit) ja 43 (Ravitseminen, sellaisten yritysten palvelut, jotka toimittavat baareissa, ravintoloissa, itsepalveluravintoloissa ja ruokaloissa tarjottavia elintarvikkeita ja juomia)
- velvoittaa asianosaisen, joka häviää asian, korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä molemmissa menettelyn aikaisemmissa vaiheissa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käyttöä koskevan näytön virheellinen arviointi.

Kanne 24.1.2018 – Autoridad Portuaria de Vigo v. komissio

(Asia T-41/18)

(2018/C 142/69)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Autoridad Portuaria de Vigo (edustaja: asianajaja J. Costas Alonso)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- varmistamaan, että Euroopan komissio perussopimusten valvojana noudattaa velvollisuuttaan valvoa unionin säännösten ja määräysten yhdenmukaista soveltamista kaikissa jäsenvaltioissa ja pyrkii varmistamaan niiden yhdenmukaisen soveltamisen kaikissa jäsenvaltioissa, kun kyse on kolmansista maista peräisin olevien eläinperäisten tuotteiden tuonnista, ja yhdenmukaistaa tällaisten tuotteiden valvontaa koskevat säännökset
- konkreettisesti velvoittaa Euroopan komission terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosaston tekemään vertailevan arvioinnin kolmansista maista Vigon ja Leixoesin (Portugali) satamien kautta tapahtuvaan eläinperäisten tuotteiden tuontiin sovellettavan unionin oikeuden soveltamisesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että pakastettujen ja kylmien kalatuotteiden tuontiin unionin ulkopuolisista maista sovellettavan unionin oikeuden erilaisesta soveltamisesta seuraa kilpailua ja yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskevien sääntöjen kiertäminen, joka saa aikaan vääristymän sisämarkkinoilla.

Kantaja mainitsee tässä yhteydessä myös, että satamilla on keskeinen asema tavaraliikenteessä ja ennen kaikkea kalatuotteiden tuonnissa, josta 76 prosenttia tapahtuu satamien kautta.

Kanne 6.2.2018 – Alfamicro v. komissio

(Asia T-64/18)

(2018/C 142/70)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Alfamicro – Sistema de Computadores – Sociedade Unipessoal, Lda (Cascais, Portugali) (edustajat: asianajajat G. Gentil Anastácio ja D. Pirra Xarepe)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan velan takaisinperintää koskevan, 13.12.2017 tehdyn komission päätöksen (2017) 8839 final mitättömäksi takaisinperintäilmoitukseen nro 3241507078 liittyviltä osiltaan ja kumoamaan kyseisen päätöksen muut osat;
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

- 1) Kantaja vetoaa mitättömäksi toteamista koskevan vaatimuksensa tueksi siihen, että komissio on anastanut tuomiovallan, koska se on korvannut unionin yleisen tuomioistuimen 14.11.2017 asiassa T-831/14 antaman tuomion, jossa tämä vahvisti tiettyyn velvollisuuteen liittyvän unionin saatavan, toisensisältöisellä päätöksellä, joka on tämän saman velvollisuuden täytäntöönpanoperuste, rikkoen näin EUT 19 ja SEUT 272 artiklaa.
- 2) Kumoamisvaatimuksessaan kantaja vetoaa
 - perustelujen puuttumiseen, koska komissio tyytyi pelkästään toteamaan, että tehdyissä rahoitustarkastuksissa oli todettu tiettyjä systemaattisia virheitä riidanalaisen päätöksen kohteena olleessa sopimuksessa, mutta se ei kuitenkaan selittänyt, millaisia nämä virheet olivat;
 - lain rikkomiseen, koska komissio rikkoi asetuksen N:o 966/2012⁽¹⁾ 135 artiklan 5 kohdan toista kohtaa ja yleensäkin hallinnollisia sopimuksia sekä erityisesti julkisia sopimuksia koskevaa peruseriaa, jonka mukaan palkkioon liittyvään sopimusehtoon ei kosketa.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1).

Kanne 9.2.2018 – Barata v. parlamentti

(Asia T-81/18)

(2018/C 142/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Joao Miguel Barata (Evere, Belgia) (edustajat: asianajajat G. Pandey, D. Rovetta ja V. Villante)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- alustavasti tarvittaessa toteamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 277 artiklan nojalla, että henkilöstösääntöjen 90 artikla on pätemätön eikä sitä voida soveltaa nyt vireillä olevassa oikeudenkäynnissä

- kumoamaan ensinnäkin 30.10.2017 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen, jolla hylätään kantajan 19.6.2017 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla esittämä valitus
- kumoamaan toiseksi henkilöstöosaston johtajan 20.3.2017 tekemät päätökset, joilla kantaja jätetään merkitsemättä koulutusohjelmaan vuoden 2016 sertifiointimenettelyssä valittujen virkamiesten luetteloa koskevaan luonnokseen ja joilla hylätään kantajan pyyntö siitä, että asiaa tarkastellaan uudelleen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan nojalla
- kumoamaan kolmanneksi 14.2.2016 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen, jolla kantajalle annetaan tiedoksi hänen tuloksensa ja kantaja jätetään merkitsemättä valittujen virkamiesten luetteloon vuoden 2016 sertifiointimenettelyssä
- kumoamaan neljänneksi 8.12.2017 Euroopan parlamentin tekemän päätöksen, jolla kantajalle ilmoitetaan, että hän oli sijoitettu 36:lle sijalle 87:stä hakemuksesta vuoden 2016 sertifiointimenettelyssä sillä seurauksella, että hänen nimensä ei ole merkityksellisessä luetteloa koskevassa luonnoksessa
- kumoamaan viidenneksi 21.12.2016 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen, jolla kieltäydytään tarkastelemasta uudelleen kantajan arviointia ja pistelukua ja hänet jätetään mainitun sertifiointimenettelyn ulkopuolelle
- kumoamaan kuudenneksi Euroopan parlamentin 7.10.2016 annetun sisäisen ilmoituksen kilpailusta 2016/014
- kumoamaan lopuksi kokonaisuudessaan Euroopan parlamentin luonnoksen niiden virkamiesten luettelosta, jotka on valittu osallistumaan edellä mainittuun koulutusohjelmaan
- myöntämään kantajalle 50 000 euroa vahingonkorvausta ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen ja perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämiseen, henkilöstösääntöjen 25 artiklan rikkomiseen, merkityksellisiä tosiseikkoja ja asiakirjoja arvioitaessa tehtyyn ilmeiseen virheeseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu tehokkaan oikeussuojan periaatteen loukkaamiseen, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen ja lisäksi lainvastaisuusväitteeseen ja väitettyyn lainvastaisuuteen liittyvään soveltamatta jättämiseen sekä henkilöstösääntöjen 90 artiklan soveltamatta jättämiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu toimivallan puuttumiseen, kilpailuilmoituksen noudattamatta jättämiseen, henkilöstösääntöjen 30 artiklan, luettuna yhdessä henkilöstösääntöjen liitteen III kanssa, rikkomiseen ja hyvää hallintoa koskevan velvoitteen noudattamatta jättämiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu perusoikeuskirjan 41 artiklaan perustuvan hyvää hallintoa koskevan velvoitteen noudattamatta jättämiseen, ilmeiseen arviointivirheeseen ja yhdenvertaisuusperiaatteiden loukkaamiseen.
- 5) Viides kanneperuste perustuu asetuksen N:o 1/58⁽¹⁾ 1, 2, 3 ja 4 artiklan rikkomiseen, henkilöstösääntöjen 1d ja 28 artiklan rikkomiseen, henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomiseen sekä yhdenvertaista kohtelua ja syrjintäkieltoa koskevien periaatteiden loukkaamiseen.

⁽¹⁾ Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevien järjestelyjen vahvistamisesta 15.4.1958 annettu asetus N:o 1 (EYVL Suomenk. erityispainos: luku 1 nide 1, s. 14).

Kanne 19.2.2018 – International Skating Union v. komissio**(Asia T-93/18)**

(2018/C 142/72)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* International Skating Union (Lausanne, Sveitsi) (edustaja: asianajaja J.-F. Bellis)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission asiassa AT.40208 – International Skating Unionin tukikelpoisuussäännöt 8.12.2017 tekemän päätöksen
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Kanteensa* tueksi *kantaja* vetoaa kahdeksaan kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että riidanalaisen päätöksen perusteluissa on perustavanlaatuinen ristiriita.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että *kantajan* tukikelpoisuussääntöjen tarkoituksena ei ole kilpailun rajoittaminen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee sitä, että *kantajan* tukikelpoisuussääntöjen vaikutuksena ei ole kilpailun rajoittaminen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee sitä, että *kantajan* päätös jättää hyväksymättä 2014 Dubai Icederby event ei kuulu SEUT 101 artiklan soveltamisalaan, koska tällä päätöksellä oli oikeutettu tavoite, joka oli *kantajan* eettisten sääntöjen, joissa kielletään kaikenlainen vedonlyönnin tukeminen, mukainen.
- 5) Viides kanneperuste, joka koskee sitä, että *kantajan* päätös jättää hyväksymättä 2014 Dubai Icederby event jää joka tapauksessa SEUT 101 artiklan alueellisen soveltamisalan ulkopuolelle.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka koskee sitä, että väite siitä, että urheilun välimiesoikeuden säännöt vahvistavat väitettyjä kilpailunrajoituksia, on perusteeton.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka koskee sitä, että komissio on ylittänyt toimivaltansa määritessään *kantajaa* koskevista seuraamuksista, joilla ei ole mitään yhteyttä kilpailusääntöjen rikkomisen toteamiseen
- 8) Kahdeksas kanneperuste, joka koskee sitä, että uhkasakon määräämiselle ei ole pätevää oikeusperustaa.

Kanne 12.2.2018 – Gollnisch v. parlamentti**(Asia T-95/18)**

(2018/C 142/73)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Ranska) (edustaja: asianajaja B. Bonnefoy-Claudet)*Vastaaja:* Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin puhemiehistön 23.10.2017 tekemän päätöksen, jonka viite on PE 610.437/BUR/Decision, sellaisena kuin se annettiin tiedoksi Euroopan parlamentin puhemiehen 1.12.2017 päivätyllä kirjeellä, jonka viite on D 318700 ja jolla hylättiin valitus, jonka Gollnisch teki kvestoreille pääsihteerin päätöksestä
- kumoamaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 1.7.2016 tekemän päätöksen, joka annettiin tiedoksi 6.7.2016, jossa todetaan, että "Bruno Gollnischille on maksettu perusteettomasti 275 984,23 euroa" ja jossa määrätään, että toimielimen toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on perittävä tämä summa takaisin
- kumoamaan edellä mainitun päätöksen tiedoksianto ja täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka sisältyvät varainhoidon pääosaston pääjohtajan 6.7.2016 päivätyyn kirjeeseen, jonka viite on D 201920
- kumoamaan saman varainhoidon pääosaston pääjohtajan 5.7.2016 allekirjoittaman veloitusilmoituksen nro 2016–914
- myöntämään kantajalle 50 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui perusteettomista syytöksistä, joita esitettiin ennen kuin minkäänlaista tutkimusta on saatettu päätökseen, hänen maineensa vahingoittumisesta ja riidanalaisesta päätöksestä hänen henkilökohtaiseen ja poliittiseen elämäänsä aiheutuneesta erittäin huomattavasta häiriöstä sekä huomattavasta määrästä työtä, jonka hän joutui tekemään näitä menettelyitä varten
- määräämään kantajalle maksettavaksi myös 28 000 euroa sellaisten kulujen perusteella, joita kantajalle on aiheutunut asianajopalkkioista ja mainitun kanteen ja siihen liitettyjen asiakirjojen jäljennös- ja toimituskustannuksista
- velvoittamaan parlamentin vastaamaan oikeudenkäyntikuluista kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, jotka koskevat erityisesti puhemiehistön päätöstä.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu useisiin olennaisten menettelymääräysten rikkomisiin, joihin vastaaja syyllistyi riidanalaisen päätöksen tekemisen yhteydessä. Kantajan mukaan menettelyssä, jossa riidanalainen päätös tehtiin, loukataan kantajan oikeutta saada asiansa kuulluksi puolueettomassa elimessä. Hän katsoo myös vastaajan loukanneen hänen puolustautumisoikeuksiaan. Kantajan mukaan riidanalainen päätös perustuu kvestorien edustajan virheelliseen ilmoitukseen ja sen perustelut ovat puutteelliset siltä osin kuin siinä ei vastata useisiin kantajan esittämiin väitteisiin.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen tekemiseen johtaneiden tosiseikkojen vääristämiseen.

Kantaja vetoaa myös perusteisiin, jotka hän kohdisti pääsihteerin päätökseen, johon hän haki muutosta parlamentin puhemiehistössä, siltä osin kuin tämä viimeksi mainittu väitetysti piti riidanalaisen päätöksen voimassa ottamatta asianmukaisella tavalla huomioon kantajan esittämiä väitteitä.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu pääsihteerin päätöksen tekemiseen johtaneessa menettelyssä tehtyihin virheisiin, jotka koskevat pääsihteerin toimivallan puuttumiseen, puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen, todistustaakan kääntämiseen, puutteellisiin perusteluihin sekä oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamiseen.

2. Toinen kanneperuste, joka perustuu parlamentin jäsenten avustajien kansalaisoikeuksien loukkaamiseen, kantajaan kohdistettuun syrjintään, harkintavallan väärinkäyttöön, parlamentin jäsenten riippumattomuuden loukkaamiseen ja parlamentin jäsenten paikallisten avustajien tehtävän laiminlyöntiin sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Kanne 22.2.2018 – Fundación Tecnia Research & Innovation v. REA

(Asia T-104/18)

(2018/C 142/74)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Fundación Tecnia Research & Innovation (Donostia-San Sebastián, Espanja) (edustajat: asianajajat P. Palacios Pesquera ja M. Rius Coma)

Vastaaja: Tutkimuksen toimeenpanovirasto (REA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottaa kanteen ja siinä esitetyt oikeudelliset perusteet tutkittaviksi
- hyväksyy kanteessa esitetyt oikeudelliset perusteet ja kumoo riidanalaisen päätöksen, jossa vahvistetaan, ettei enempään toimiin ole aihetta ryhtyä siltä osin kuin on kyse TECNALIAN suorittamiin tehtäviin liittyvien määrien takaisinmaksusta
- velvoittamaan REA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne liittyy rahoituksen takaisinperintää koskevan osapuolten välisen menettelyn lopputulokseen FP7-SME-2013-605879-FOODWATCH grant agreement -hankkeen yhteydessä. Päätös päättää kyseinen FoodWatch-hanke perustuu siihen, ettei vastaajalle väitetystä ole ilmoitettu BreadGuard-hankkeen olemassaolosta. Viimeksi mainittu hanke on REA:n mukaan hyvin samankaltainen kuin FoodWatch-hanke tavoitteiden, työmenetelmien ja odotettujen lopputulosten osalta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei riidanalaista päätöstä ole perusteltu siltä osin kuin on kyse siitä, ettei vapauttavaa näyttöä, jota TECNALIA korosti osapuolten välisen tutkintamenettelyn kuluessa, ole otettu huomioon.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että FoodWatch-hankesopimuksen liitteen II sisältöä on rikottu, koska vastaaja ei ole ilmaissut niiden riippumattomien asiantuntijoiden henkilöllisyyttä, jotka vahvistivat riidanalaisen päätöksen perusteena olleet asiantuntijakertomukset, ja esti näin ollen TECNALIAA riitauttamasta kyseisiä kertomuksia.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu syyllisyysperiaatteen loukkaamiseen, koska vastaaja ei ole ottanut huomioon TECNALIAN todellista osuutta väitettyihin tapahtumiin.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu laillisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska hankkeet on pantu täytäntöön asianmukaisesti ja koska TECNALIA ei ole rikkonut tai jättänyt täyttämättä sovittuja sitoumuksia.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska huomioon ei ole otettu kunkin moitittavaan toimintaan osallistuneen syyllisyyden astetta.

Kanne 20.2.2018 – Laverana v. EUIPO – Agroecopark (VERA GREEN)

(Asia T-106/18)

(2018/C 142/75)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Saksa) (edustajat: asianajajat J. Wachinger, M. Zöbisch ja R. Drozd)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Agroecopark (Majadahonda, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki VERA GREEN – Rekisteröintihakemus nro 15 068 646

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 18.12.2017 asiassa R 982/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 20.2.2018 – Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)

(Asia T-117/18)

(2018/C 142/76)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Puola) (edustaja: asianajaja C. Rogula)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "200 PANORAMICZNYCH" – Rekisteröintihakemus nro 15 299 688

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 15.12.2017 asiassa R 2194/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa viidennen valituslautakunnan päätöstä siten, että kantajan valitus hyväksytään ja tavaramerkki "200 PANORAMICZNYCH" rekisteröidään, koska sanamerkki "200 PANORAMICZNYCH" ei vastaa asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa säädettyjä hylkäysperusteita, joten tavaramerkin rekisteröinnille ei ole estettä

ja/tai

- koska sanamerkki "200 PANORAMICZNYCH" on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytössä erottamiskykyiseksi (toissijainen erottamiskyky) eikä tavaramerkin rekisteröinnille siten ole estettä eikä varsinkaan 7 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa säädettyistä hylkäysperusteista johtuvaa estettä

toissijaisesti

- kumoaa viidennen valituslautakunnan päätöksen ja velvoittaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) tutkimaan uudelleen sanamerkin "200 PANORAMICZNYCH" rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi koskevan hakemuksen nro 015299688 ja tällöin erityisesti korjaamaan tällä hetkellä vallitsevat sääntöjenvastaisuudet ja vahvistamaan, ettei sanamerkki "200 PANORAMICZNYCH" vastaa asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa säädettyjä hylkäysperusteita eikä rekisteröinnille siten ole ehdotonta estettä

ja/tai

- että sanamerkki "200 PANORAMICZNYCH" on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytössä erottamiskykyiseksi (toissijainen erottamiskyky) eikä tavaramerkin rekisteröinnille siten ole estettä eikä varsinkaan 7 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa säädettyistä hylkäysperusteista johtuvaa estettä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan rikkominen.

Kanne 20.2.2018 – Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (300 PANORAMICZNYCH)

(Asia T-118/18)

(2018/C 142/77)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Puola) (edustaja: asianajaja C. Rogula)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki ”300 PANORAMICZNYCH” – Rekisteröintihakemus nro 15 299 696

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 15.12.2017 asiassa R 2195/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa viidennen valituslautakunnan päätöstä siten, että kantajan valitus hyväksytään ja tavaramerkki ”300 PANORAMICZNYCH” rekisteröidään, koska sanamerkki ”300 PANORAMICZNYCH” ei vastaa asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa säädettyjä hylkäysperusteita, joten tavaramerkin rekisteröinnille ei ole estettä

ja/tai

- koska sanamerkki ”300 PANORAMICZNYCH” on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytössä erottamiskykyiseksi (toissijainen erottamiskyky) eikä tavaramerkin rekisteröinnille siten ole estettä eikä varsinkaan 7 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa säädettyistä hylkäysperusteista johtuvaa estettä

toissijaisesti

- kumoaa viidennen valituslautakunnan päätöksen ja velvoittaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) tutkimaan uudelleen sanamerkin ”300 PANORAMICZNYCH” rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi koskevan hakemuksen nro 015299696 ja tällöin erityisesti korjaamaan tällä hetkellä vallitsevat sääntöjenvastaisuudet ja vahvistamaan, ettei sanamerkki ”300 PANORAMICZNYCH” vastaa asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa säädettyjä hylkäysperusteita eikä rekisteröinnille siten ole ehdotonta estettä

ja/tai

- että sanamerkki ”300 PANORAMICZNYCH” on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytössä erottamiskykyiseksi (toissijainen erottamiskyky) eikä tavaramerkin rekisteröinnille siten ole estettä eikä varsinkaan 7 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa säädettyistä hylkäysperusteista johtuvaa estettä

- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan rikkominen.

Kanne 20.2.2018 – Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)

(Asia T-119/18)

(2018/C 142/78)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Puola) (edustaja: asianajaja C. Rogula)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "400 PANORAMICZNYCH" – Rekisteröintihakemus nro 15 299 704

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 15.12.2017 asiassa R 2200/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa viidennen valituslautakunnan päätöstä siten, että kantajan valitus hyväksytään ja tavaramerkki "400 PANORAMICZNYCH" rekisteröidään, koska sanamerkki "400 PANORAMICZNYCH" ei vastaa asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa säädettyjä hylkäysperusteita, joten tavaramerkin rekisteröinnille ei ole estettä

ja/tai

- koska sanamerkki "400 PANORAMICZNYCH" on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytössä erottamiskykyiseksi (toissijainen erottamiskyky) eikä tavaramerkin rekisteröinnille siten ole estettä eikä varsinkaan 7 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa säädettyistä hylkäysperusteista johtuvaa estettä

toissijaisesti

- kumoaa viidennen valituslautakunnan päätöksen ja velvoittaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) tutkimaan uudelleen sanamerkin "400 PANORAMICZNYCH" rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi koskevan hakemuksen nro 015299704 ja tällöin erityisesti korjaamaan tällä hetkellä vallitsevat sääntöjenvastaisuudet ja vahvistamaan, ettei sanamerkki "400 PANORAMICZNYCH" vastaa asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa säädettyjä hylkäysperusteita eikä rekisteröinnille siten ole ehdotonta estettä

ja/tai

- että sanamerkki "400 PANORAMICZNYCH" on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytössä erottamiskykyiseksi (toissijainen erottamiskyky) eikä tavaramerkin rekisteröinnille siten ole estettä eikä varsinkaan 7 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa säädettyistä hylkäysperusteista johtuvaa estettä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan rikkominen.

Kanne 20.2.2018 – Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)

(Asia T-120/18)

(2018/C 142/79)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Puola) (edustaja: asianajaja C. Rogula)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki ”500 PANORAMICZNYCH” – Rekisteröintihakemus nro 15 299 712

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 15.12.2017 asiassa R 2201/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa viidennen valituslautakunnan päätöstä siten, että kantajan valitus hyväksytään ja tavaramerkki ”500 PANORAMICZNYCH” rekisteröidään, koska sanamerkki ”500 PANORAMICZNYCH” ei vastaa asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa säädettyjä hylkäysperusteita, joten tavaramerkin rekisteröinnille ei ole estettä

ja/tai

- koska sanamerkki ”500 PANORAMICZNYCH” on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytössä erottamiskykyiseksi (toissijainen erottamiskyky) eikä tavaramerkin rekisteröinnille siten ole estettä eikä varsinkaan 7 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa säädettyistä hylkäysperusteista johtuvaa estettä

toissijaisesti

- kumoaa viidennen valituslautakunnan päätöksen ja velvoittaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) tutkimaan uudelleen sanamerkin ”500 PANORAMICZNYCH” rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi koskevan hakemuksen nro 015299712 ja tällöin erityisesti korjaamaan tällä hetkellä vallitsevat sääntöjenvastaisuudet ja vahvistamaan, ettei sanamerkki ”500 PANORAMICZNYCH” vastaa asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa säädettyjä hylkäysperusteita eikä rekisteröinnille siten ole ehdotonta estettä

ja/tai

- että sanamerkki ”500 PANORAMICZNYCH” on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytössä erottamiskykyiseksi (toissijainen erottamiskyky) eikä tavaramerkin rekisteröinnille siten ole estettä eikä varsinkaan 7 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa säädettyistä hylkäysperusteista johtuvaa estettä

- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan rikkominen.

Kanne 20.2.2018 – Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)

(Asia T-121/18)

(2018/C 142/80)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Puola) (edustaja: asianajaja C. Rogula)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki ”1000 PANORAMICZNYCH” – Rekisteröintihakemus nro 15 299 671

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 15.12.2017 asiassa R 2208/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa viidennen valituslautakunnan päätöstä siten, että kantajan valitus hyväksytään ja tavaramerkki ”1000 PANORAMICZNYCH” rekisteröidään, koska sanamerkki ”1000 PANORAMICZNYCH” ei vastaa asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa säädettyjä hylkäysperusteita, joten tavaramerkin rekisteröinnille ei ole estettä

ja/tai

- koska sanamerkki ”1000 PANORAMICZNYCH” on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytössä erottamiskykyiseksi (toissijainen erottamiskyky) eikä tavaramerkin rekisteröinnille siten ole estettä eikä varsinkaan 7 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa säädettyistä hylkäysperusteista johtuvaa estettä

toissijaisesti

- kumoaa viidennen valituslautakunnan päätöksen ja velvoittaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) tutkimaan uudelleen sanamerkin ”1000 PANORAMICZNYCH” rekisteröintiä EU-tavaramerkiksi koskevan hakemuksen nro 015299671 ja tällöin erityisesti korjaamaan tällä hetkellä vallitsevat sääntöjenvastaisuudet ja vahvistamaan, ettei sanamerkki ”1000 PANORAMICZNYCH” vastaa asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa säädettyjä hylkäysperusteita eikä rekisteröinnille siten ole ehdotonta estettä

ja/tai

- että sanamerkki ”1000 PANORAMICZNYCH” on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytössä erottamiskykyiseksi (toissijainen erottamiskyky) eikä tavaramerkin rekisteröinnille siten ole estettä eikä varsinkaan 7 artiklan 1 kohdan b, c, ja d alakohdassa säädettyistä hylkäysperusteista johtuvaa estettä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan rikkominen.

Kanne 27.2.2018 – Lidl Stiftung v. EUIPO – Shimano Europe (PRO)

(Asia T-122/18)

(2018/C 142/81)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Berger ja A. Marx)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Shimano Europe BV (Nunspeet, Alankomaat)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröitävä kuviomerkki PRO – Rekisteröintihakemus nro 14 468 904

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 7.12.2018 asiassa R 1332/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen hylkää rekisteröintihakemusta nro 14 468 904 vastaan esitetyn väitteen nro 002654773
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa Shimano Europe B.V:n korvaamaan EUIPO:ssa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu
- Asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 27.2.2018 – Bayer Intellectual Property v. EUIPO (Sydän)

(Asia T-123/18)

(2018/C 142/82)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Saksa) (edustajat: asianajajat V. von Bomhard und J. Fuhrmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki (Sydän) – Rekisteröintihakemus nro 15 701 568

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.12.2017 asiassa R 145/2017-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

- hyväksyy kantajan EUIPO:n valituslautakunnalle tekemän valituksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 27.2.2018 – Van Haren Schoenen v. komissio

(Asia T-126/18)

(2018/C 142/83)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: van Haren Schoenen BV (Waalwijk, Alankomaat) (edustajat: asianajajat S. De Knop, B. Natens, A. Willems ja M. Meulenbelt)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne otetaan tutkittavaksi
- kumoamaan lopullisen polkumyöntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamin, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 4.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2232 ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu SEU-sopimuksen 5 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomiseen, koska riidanalaiselle asetukselle ei ole olemassa oikeusperustaa. Kantaja vetoaa toissijaisesti SEU-sopimuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toimielinten välisen tasapainon loukkaamiseen
- 2) Toinen kanneperuste perustuu SEUT 266 artiklan rikkomiseen sen takia, että 4.2.2016 asiassa C&J Clark International (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74) annetun tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet on jätetty toteuttamatta.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen (EU) N:o 2016/1038⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen sen takia, että polkumyöntitullit on asetettu tavaroille, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EU) N:o 2016/1038 21 artiklan rikkomiseen, koska polkumyöntitullit on asetettu ilman uutta arviointia unionin edusta. Kantajan mukaan on joka tapauksessa ilmeisen väärin, että asiassa päätettiin, että polkumyöntitullien asettaminen oli unionin edun mukaista.

- 5) Viides kanneperuste perustuu SEU-sopimuksen 5 artiklan 1 ja 4 kohdan rikkomiseen sen takia, että on annettu toimi, joka ylittää sen, mikä on tarpeen toimen tavoitteen saavuttamiseksi.

(¹) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21)

Kanne 28.2.2018 – Cortina ja FLA Europe v. komissio

(Asia T-127/18)

(2018/C 142/84)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: Cortina (Oudenaarde, Belgia) ja FLA Europe (Oudenaarde) (edustajat: asianajajat S. De Knop, B. Natens ja A. Willems)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne otetaan tutkittavaksi
- kumoamaan lopullisen polkumyynnitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamin peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamin, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöönpanemisesta 4.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2232 ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu SEU-sopimuksen 5 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomiseen, koska riidanalaiselle asetukselle ei ole olemassa oikeusperustaa. Kantajat vetoavat toissijaisesti SEU-sopimuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toimielinten välisen tasapainon loukkaamiseen
- 2) Toinen kanneperuste perustuu SEUT 266 artiklan rikkomiseen sen takia, että 4.2.2016 asiassa C&J Clark International (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74) annetun tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet on jätetty toteuttamatta.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu SEU-sopimuksen 5 artiklan 1 ja 4 kohdan rikkomiseen sen takia, että on annettu toimi, joka ylittää sen, mikä on tarpeen toimen tavoitteen saavuttamiseksi.

Kanne 22.2.2018 – IQ Group Holdings Berhad v. EUIPO – Krinner Innovation (Lumiqs)

(Asia T-133/18)

(2018/C 142/85)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: IQ Group Holdings Berhad (Heckmondwike, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja S. Carter)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Krinner Innovation GmbH (Straßkirchen, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Kyseessä olevan tavaramerkin hakija: Kantaja

Kyseessä oleva tavaramerkki: Kuviomerkin Lumiqs Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 220 053

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.12.2017 asiassa R 983/2017-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- sallii hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin rekisteröinnin riidanalaisten tavaroiden osalta sellaisina kuin ne ovat muutettuina
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 1.3.2018 – Monster Energy v. EUIPO – Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)

(Asia T-134/18)

(2018/C 142/86)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja P. Brownlow)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Kyseessä olevan tavaramerkin hakija: Kantaja

Kyseessä oleva tavaramerkki: EU-sanamerkki BALLER'S PUNCH – rekisteröintihakemus nro 14 823 306

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.12.2017 asiassa R 998/2017-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

- kumoaa väiteosaston 13.3.2017 tekemän päätöksen väitteestä B002643172
- rekisteröi väitteen kohteena olevan merkin kaikkia hakemuksessa tarkoitettuja tavaroita varten
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 21.2.2018 – Avio SpA v. komissio

(Asia T-139/18)

(2018/C 142/87)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Avio SpA (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat G. Roberti, G. Bellitti ja I. Perego,)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen, C(2016) 4621 lopullinen, joka on annettu 20.7.2016 sulautuma-asiassa yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 8 artiklan 1 kohdan nojalla keskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (ASL / Arianespace, asia COMP/M.7724)
- velvoittaa asian selvittämistoimena komission toimittamaan menettelyasetuksen 88 ja 89 artiklan sekä 91 artiklan b alakohdan mukaisesti luovuttamaan kanteen III osassa tarkoitettut asiakirjat
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella on riitautettu komission päätös, C(2016) 4621 lopullinen, joka on annettu 20.7.2016 sulautuma-asiassa yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 8 artiklan 1 kohdan nojalla keskittymän julistamisesta sisämarkkinoille soveltuvaksi (ASL / Arianespace, asia COMP/M.7724).

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen:

- 1) Komissio on syyllistynyt ilmeiseen arviointivirheeseen, laiminlyönyt asian selvittämistä ja perusteluja koskevat velvoitteensa, koska se ei ole asianmukaisesti arvioinut markkinoita sulkevan vaikutuksen vaaraa Arianespacen kantorakettien markkinoilla etenkin suorituskyvyn, kannustimien ja kilpailunvastaisten vaikutusten osalta.
- 2) Komissio on syyllistynyt ilmeiseen arviointivirheeseen, koska se ei ole vaatinut Arianespacen kantorakettien markkinoiden osalta erityisesti sellaisia kilpailuriskejä koskevia sitoumuksia, jotka liittyvät Arianespacen intressiristiiriitoihin ja vaaraan arkaluontoisten tietojen vaihtamisesta Arianespacen ja ASL:n välillä.

Kanne 28.2.2018 – Caprice Schuhproduktion v. komissio**(Asia T-157/18)**

(2018/C 142/88)

*Oikeudenkäyntikieli: hollanti***Asianosaiset**

Kantaja: Caprice Schuhproduktion GmbH & Co. KG (Pirmasens, Saksa) (edustajat: asianajajat S. De Knop, B. Natens ja A. Willems)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi
- kumoaa lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka ovat valmistaneet tietyt vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa ja Vietnamsissa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 4.12.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2232 ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta. Kanneperusteet ovat samat kuin asiassa T-127/18, Cortina ja FLA Europe v. komissio, esitetyt.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI